

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Наша історія

Крим: від всесоюзної оздоровниці до перлини країни

СТОР. 3

Баланс місяця

Година ямкових ремонтів

СТОР. 12

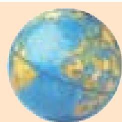
Спорт

Донецький успіх дарує надію

СТОР. 16

№ 61 (5061) ВІВТОРОК, 5 КВІТНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У сесійній залі чекатимуть на Президента

Погоджувальна рада

Цього тижня народні депутати мають намір дати остаточну відсіч корупції. Принаймні в порядку денному на четвер стоїть проект закону про запобігання і протидію корупції. Його розглядатимуть у повторному другому читанні. Глава держави відзначив цей документ як невідкладний.

СТОР. 2

Вибори пройшли вільно й демократично

Чинний президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, який перебував при владі більше 20 років, не залишив конкурентам шансів, попередньо набравши більш як 95% голосів виборців. Дострокові вибори в країні відбулися вільно й демократично. Принаймні таку оцінку дали і спостерігачі, й ті, що програли в боротьбі за пост глави держави, кандидати. Переконавшись у народній любові, беззмінний казахстанський лідер готовий тепер до переобрання депутатів парламенту. Проведення дострокових парламентських виборів експерти прогнозують уже влітку.

«Звичайно, така активна участь — майже 90 відсотків, і практично така ж кількість «за» кандидата, тобто мене, — це сенсація для західних країн. Ми показали, що, як що зазвичай вибори президента розділяють країну на різні партійні блоки, ми об'єдналися», — зазначив у понеділок Нурсултан Назарбаєв. Нагадаємо: проведення дострокових президентських виборів стало альтернативою проведенню референдуму з продовження повноважень Назарбаєва, запропонованою ним самим.

«Кишенькові» ЖЕКи: м'яко стелять, та жорстко спати

Купуючи квартиру, звертайте увагу не тільки на планування та вид з вікна, а й на те, хто обслуговує будинок, радить президент ВГО «Асоціація допомоги постраждалим інвесторам» Олексій Гончарук. Інакше ризикуєте стати заручниками житлово-експлуатаційних контор. Щороку близько 40 тисяч власників житла зазнають збитків через протизаконні дії приватних ЖЕКів. У столиці й околицях ця проблема набуває загрозливих масштабів.

СТОР. 9

Шлях книги до дитини — через батьківський гаманець

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Другого квітня світ відзначав Міжнародний день дитячої книги. Щоправда, для більшості з нас це свято пройшло непоміченим. А дарма, — запевняють співробітники Національного музею літератури України. Адже саме читання допомагає дитині осягати знання, накопичені людством. Щоби привернути увагу до виховного та просвітницького значення книги, в музеї уже шостий рік поспіль проводять тиждень дитячої літератури. Цьогорічний «Квітневий книгоград» розпочався учора і триватиме до 8 квітня. Через живе спілкування, дискусії, вікторини та конкурси письменники та видавці, як-от: Іван Малкович, Ірен Роздобудько, Леся Воронина, Олесь Ільченко та інші, намагатимуться віднайти стежку до дитячих сердець. І вкласти їм у руки замість цигарок, пляшок та комп'ютерних «мишок» книгу.

Ціна, асортимент, якість — три складові, на які найчастіше скаржаться батьки малих читачів. Мовляв, те, що подобається за якістю, дорого коштує. А в сегменті «економ-книги» обирати особливо немає з чого.

— Щотижня з мене донька просто вимагає нову книжечку. Звичайно, коли щоразу купувати дорогі видання, то жодних заощаджень не вистачить. Тому обираю із варіантів подешевше (15—30 гривень). Іноді з такими покупками «влітаю», особливо, коли поспішаю і не гортаю видання: то лексика дивакувата, то взагалі текст нечитабельний, — каже мама чотирирічної Маринки Руслана.

СТОР. 9

Я ВАМ ПИШУ...

Куди поділося українське радіо?

Маю на увазі не проводове радіо, а ефірне. Колись Київ можна було чути на довгих хвилях, середніх і ультракоротких через обласне радіомовлення, а також на коротких. Крім Першого каналу в ефір виходив «Промінь». А з 1 січня 2010 р. на середніх хвилях трансляція 1-го каналу припинилася, з 20 грудня припинилися передачі і на довгих хвилях. Спеціально придбав приймач з FM-діапазоном, але й там українського радіо не чути.

Микола ЯРШУК.

Бережанка Горохівського району Волинської області.

КОРОТКО

■ Минулої неділі з Івано-Франківська до Рима здійснено перший пасажирський авіарейс. Його започаткувала українська авіакомпанія МАУ. Новий авіарейс до столиці Італії тепер відбуватиметься щонеділі до 23 жовтня, **передає наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

■ У черкаському ізоляторі тимчасового тримання через приступ епілепсії помер 52-річний чоловік, затриманий за виготовлення та збут наркотиків, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У Криму через борги без електропостачання та води залишилися шість сіл **(УНІАН).**

Україна і ЄС розпочали черговий раунд переговорів про створення зони вільної торгівлі *(Укрінформ)*

Євроінтеграційний досвід Сербії — повчальний для нас

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин учора в рамках офіційного візиту до Республіки Сербія зустрівся з Головою Народної Скупщини Республіки Сербія Славіцею Джукич-Деянович (на знімку).

Як повідомляє прес-служба парламенту, під час зустрічі було обговорено питання українсько-сербської співпраці в економічній, гуманітарній, науковій та культурній сферах. Наголошувалося на важливості активізації парламентської складової двосторонніх взаємин, зокрема, на рівні груп дружби, комітетів та фракцій, а також на необхідності посилення взаємодії у міжнародних парламентських організаціях.

Голова Верховної Ради виступив з ініціативою активізації співпраці на рівні апаратів вищих законодавчих органів України і Сербії. «Розраховую на те, що ми наповнимо конкретним змістом нашу угоду по міжпарламентському співпрацю», — сказав В. Литвин, висловивши переконання, що діалог на рівні парламентів набуде системного характеру.

Під час зустрічі зазначалося, що договірно-правова база між нашими країнами налічує 65 документів. Разом із тим, сказав В. Литвин, нині на опрацюванні перебувають ще 25.

На переконання С. Джукич-Деянович, питання практичної співпраці в економіці належить вирішувати органам виконавчої влади, а одним з пріоритетних завдань парламентів є сприяння розвитку міждержавних відносин, зокрема, в гуманітарній сфері.

Голова Народної Скупщини подякувала Україні за дотримання міжнародних угод та норм міжнародного права у питанні підтримки територіальної цілісності та суверенітету Сербії.

У свою чергу, В. Литвин висловив переконання, що діалог на рівні керівників парламентів наших країн, започаткований рік тому, буде продовжено та «набуде продуктивного значення». Він підтримав думку С. Джукич-Деянович щодо важливості підтримки на законодавчому рівні питань двосторонньої гуманітарної співпраці, висловивши думку про необхідність проведення парламентськими групами дружби «інвентаризації» актуальних питань співробітництва і розробки відповідної «дорожньої карти». «Було б гарно під патронатом парламентів розвивати гуманітарний вимір наших взаємин», — сказав В. Литвин.

Під час зустрічі Сторони висловилися за посилення співробітництва у сфері євроінтеграції. С. Джукич-Деянович висловила готовність поділитися досвідом підготовки Сербії до вступу в Євросоюз, що, як очікується, відбудеться вже цього року.

Голова Верховної Ради назвав досвід Сербії щодо практичних дій з підготовки до вступу в ЄС «повчальним для України», зазначивши, що Республіка Сербія «іде на крок попереду», зокрема, в питаннях адаптації вітчизняного законодавства до вимог Євросоюзу. «Я розраховую на те, що зі вступом Сербії до Євросоюзу в ЄС стане більше на одну країну — прихильника України, — сказав він. — Сербія — наш стратегічний партнер, дуже важлива країна, враховуючи її історію, сьогодення, і, особливо, майбутнє».

Під час зустрічі Сторони наголосили, що двостороння співпраця в економічній сфері є недостатньою, і висловилися за важливість її поглиблення за підтримки парламентів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

В. Литвин висловився за необхідність визначення тих напрямів економічної співпраці, де є можливість отримати «посилений результат». За його словами, Україна зацікавлена у поглибленні співробітництва із Сербією в енергетичній сфері, транспортній галузі, у сфері культури, науки та освіти. Сторони висловилися за розширення практики обміну представниками молодіжних організацій, творчих колективів та студентами.

Голова Верховної Ради також запропонував започаткувати проведення гуманітарного українсько-сербського форуму, залучивши до участі в ньому фахівців, які цікавляться цією проблематикою, і забезпечивши сприяння його проведенню з боку парламентів.

Надзвичайно важливою В. Литвин вважає співпрацю не лише на рівні парламентів, а й між діячами культури і мистецтва двох країн. «Я абсолютно переконаний у необхідності задіяти весь потенціал, потрібно дивитися глибше, враховуючи людський чинник», — сказав він, зазначивши, що співпраця у гуманітарній сфері була і буде надзвичайно важливою. «Я відчуваю, що під час розв'язання економічних проблем ми не повинні загубити нашу духовну основу», — сказав Голова Верховної Ради.

Сторони обговорили питання щодо скасування візового режиму між нашими країнами.

У НОМЕР

Легалізація зарплат може принести мільярди

Законодавство про легалізацію зарплат може принести 50 мільярдів гривень до всіх соціальних фондів. Про це під час презентації відповідного законопроекту заявив віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко.

Крім того, він повідомив, що Мінсоцполітики ініціює введення поняття гарантованої заробітної плати, яке включає вісім категорій (найпростіші професії, малокваліфіковані, кваліфіковані, висококваліфіковані працівники, технічні службовці, фахівці, професіонали, керівники підприємств). Відповідно від підвищення кваліфікації зростатиме, починаючи від мінімальної, оплата праці. Ці категорії, за його словами, регулюватимуть відносини у приватному секторі, який не охоплений галузевими угодами. Різницю заробітних плат між категоріями встановлюватиме Кабінет Міністрів.

Він також розповів, що у законодавстві змінять саме поняття мінімальної заробітної плати і приведуть його до міжнародних норм. Водночас планують збільшити штрафи юридичних та фізичних осіб за порушення трудових відносин.

☞ Пропозиції

Для керівника підприємства штраф становитиме 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожного неоформленого працівника, 150 — за порушення встановлених термінів оплати праці, 700 — за встановлення зарплати нижчої за мінімальну. За словами С. Тігіпка, робота над законодавством триватиме ще близько місяця. Впродовж цього часу будуть проведені консультації зі спеціалістами та профспілками.

Сергій МЕЛЬНИК.

У сесійній залі чекатимуть на Президента

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До речі, саме в день, коли будуть розглядати антикорупційний проект, Президент Віктор Янукович має намір виступити з трибуни Верховної Ради зі щорічним зверненням до народу, в якому говоритиме про те, як втілюються в життя засади нашої зовнішньої та внутрішньої політики. Як зауважив учора під час погоджувальної ради Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк, цей виступ передбачає лише заслухання інформації, і жодних запитань чи зауважень парламентарії висловити не зможуть.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Перший заступник глави парламенту також поінформував, що, починаючи з середи, на парламентському веб-сайті розміщуватимуть повідомлення про те, скільки народних депутатів зареєструвалися особисто.

А загалом протягом цього тижня депутати планують розглянути понад сто законопроектів. Частина з них перейшла з минулого сесійного тижня. Є і такі, що очікують включення в порядок денний. Окрім того, назбиралося 26 документів, які потребують зняття з порядку денного через те, що втратили свою актуальність.

Немалий перелік документів назбирався і на п'ятницю. Цього дня планують заслухати звіт ТСК із питань розслідування обставин та причин сучасного стану справ у системі кредитної кооперації. Ймовірно, після цього роботу комісії припинять. Однак із самого початку парламентарії матимуть традиційну годину запитань до уряду. На неї, схоже, вже так само традиційно вирішили запросити віце-прем'єр-міністра Сергія Тігіпка. Його запитуватимуть про хід пенсійної реформи, ситуацію, яка склалася із заборгованістю із виплати зарплат та пенсій, а також поцікавляться, чи отримають учителі свою обіцяну 20-відсоткову надбавку до зарплати.

Надія СМІЯН.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Чи зміниться влада столиці

Учора під час брифінгу заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко відзначив, що спільними зусиллями народні депутати починають «частково наводити порядок у парламенті». Йдеться про те, що відтепер кожен бажаючий зможе на сайті Верховної Ради побачити інформацію про те, скільки обранців особисто зареєструвалося на засіданні. Другим кроком на цьому шляху, на думку Миколи Томенка, може стати ухвалення зміни в Регламенті, яка б забезпечувала персональне голосування кожного депутата.

Торкнувся Микола Томенко також і теми індексації зарплат і пенсій відповідно до інфляції. Це питання ставитимуть у п'ятницю віце-прем'єр-міністру Сергію Тігіпку. Однак представники БЮТ пропонують і свої шляхи розв'язання цієї проблеми. Гроші на перерахунок мінімальних пенсій, на їхню думку, наприклад, можна взяти з коштів, отриманих від приватизації «Укртелекому». Щоправда, пізніше керівник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов таку ймовірність відкинув — мовляв, неприпустимо разовий пакет направляти на розв'язання системних проблем. За його словами, укртелекомівські гроші, найпевніше, підуть на інвестування економіки.

Своєрідний діалог між обома політиками відбувся і з приводу дострокових виборів київського міського голови і міської ради. Микола Томенко апелював до слів голови КМДА Олександра Попова про те, що в столиці незаконно витрачено більше 70 млрд. грн. Тож «ніщо нам не забороняє спільно з Партією регіонів розглянути питання про дострокові вибори у столиці», — наголосив Микола Томенко, повідомивши, що відповідну постанову він уже підготував і має намір зареєструвати її в апараті Верховної Ради. Натомість Олександр Єфремов підкреслив, що ініціатива в цьому питанні має йти від Київради. Народному депутату особисто подобається, як працює Олександр Попов. Водночас він нагадав, що Президент дав доручення, згідно з яким Києву повернули частину доходів, які раніше йшли центральним органам влади. За словами Олександра Єфремова, це має поліпшити якість житлово-комунальних послуг, питної води, а також вирішити проблеми транспортної розв'язки у столиці.

Надія СМІЯН.

Депутата Хмельницької обласної ради Адама Яхієва знайшли вбитим у його власному будинку

Трагедія в приміському селі Жовтневе Кам'янець-Подільського району сталася вночі з першого на друге квітня. 56-річного Адама Яхієва, батька чотирьох дітей, відомого бізнесмена, депутата, з простреленою головою знайшли в його власній спальні родичі вже під ранок.

Яхієв був президентом знаного акціонерного товариства «Адамс», яке займається переробкою сільгосппродукції і багато років вважалося одним із провідних в Україні та мало чимало партнерів за кордоном. Цим колективом Яхієв керував з 1986 року, він відзначений низкою державних нагород. Неодноразово його визнавали й кращим меценатом краю. В обласній раді бізнесмен входив до фракції «Батьківщина». Лідерка «Батьківщини» Юлія Тимошенко вбачає в його загибелі політичні мотиви. В місті побутують й інші версії: кредитори «розрахувалися» за борги, хтось намагається заволодіти заводом тощо. Знайшлися й такі, хто звинувачує в смерті Яхієва його одноплемінників. Хоча подібні заяви не мають під собою жодного реального ґрунту, адже всі подоляни бачили, з якою великою повагою ставилися до Яхієва його земляки, котрі приїздили на «Адамс», щоби від чеченської спільноти вшанувати його під час ювілеїв та поздоровити з тією чи іншою державною нагородою України.

На місце події одразу виїхала слідчо-оперативна група міліції, яку очолив начальник обласного УМВС Сергій Шутяк. За даним фактом порушено кримінальну справу за ознаками ч. 1 ст. 115 КК України (умисне вбивство), про що **повідомляє відділ зв'язків із громадськістю обласного управління міліції.**

Віра ШПИЛЬОВА.

Крим: від всесоюзної оздоровниці до перлини країни

Народження автономії. Як це було?

За час свого існування у складі незалежної України Крим пережив досвід президентської й парламентської форм правління. Не раз півострів був на межі серйозних внутрішніх конфліктів, уникнути яких, на думку низки політичних оглядачів, удалося завдяки відтвореному автономії.

20 січня 1991 року перший у СРСР референдум відбувся. На запитання: «Ви за відтворення Кримської АРСР як суб'єкта Союзу й учасника Союзного договору?» позитивно відповіли 1 343 855 людей (93,26 відсотка від загального числа тих, хто голосував). Загалом у референдумі взяли участь 1 441 019 людей (81,37 відсотка внесених до списків для голосування).

24 січня 1991 року 5-та сесія Кримської облради затвердила підсумки референдуму і звернулася до Верховній Раді УРСР із пропозицією розглянути і внести відповідні зміни до Конституції УРСР. На сесії Верховної Ради УРСР 12 лютого 1991 року було прийнято Закон «Про відновлення Кримської Автономної Радянської Соціалістичної Республіки».

> ☞ **Голова Верховної Ради АРК Володимир КОНСТАНТИНОВ:**
> ***«Наша модель автономії найбільше близька основним принципам Європейської хартії місцевого самоврядування... В Європі немає схожого автономного утворення. Крим за своєю популярністю може суперничати з багатьма молодими державами. Зміна статусу АРК неможлива. Усі спроби уцемити її повноваження приречені на провал! Сформована система преференцій і противаг дає нам перевагу в комплексному розвитку території».***

Уже в березні Верховна Рада СРСР скасувала Указ Президії Верховної Ради РСФСР від 30 червня 1945 року «Про перетворення Кримської АРСР у Кримську область у складі РСФСР», а 6 червня 3-тя сесія Верховної Ради УРСР прийняла доповнення до статті 75 глави VIII Конституції УРСР такого змісту: «Кримська АРСР є складовою частиною УРСР і самостійно вирішує питання, віднесені до її компетенції».

Перший і останній Президент півострова

Після розвалу СРСР і проголошення Верховною Радою України 24 серпня 1991 Акта про незалежність нашої країни Верховна Рада Криму у вересні на надзвичайній сесії приймає Декларацію про державний суверенітет республіки. На референдумі про незалежність України 1 грудня кримчани більшістю голосів голосують за незалежність країни. У лютому 1992 року Кримська АРСР стає Республікою Крим, а в травні того-таки року кримський парламент голосує за акт про державну самостійність автономії і приймає Конституцію півострова.

У січні 1994 року проходять вибори Президента Криму, внаслідок яких ним було обрано Юрія Мєшкова, лідера блоку «Росія». Перший і останній Президент автономії виявився недалекою людиною і не зумів реалізувати свої обіцянки кримчанам. Унаслідок конфлікту із соратниками Ю. Мєшкова відсторонили від посади Президента Криму. А

Герб Автономної Республіки Крим.

Верховна Рада України в березні 1995 року скасувала Конституцію республіки й більшість кримських законів, у тому числі й закон про Президента Автономної Республіки Крим.

Надалі українське керівництво повністю взяло під контроль «незговірливу» республіку. Унаслідок компромісу української і кримської влади в жовтні 1998 року Верховна Рада Криму приймає Конституцію АРК. Основний Закон автономії затверджується як закон України.

На думку кримського політичного оглядача Олександра Форманчука, час із 1998-го по 2000 рік у житті автономії можна назвати етапом стабілізації нової якості «компромісів між центром і Кримом». Завершився він періодом з 2002-го по 2005 рік, коли Головою Верховної Ради автономії був Борис Дейч (нині народний депутат України. — **Авт.**), а главою кримського уряду Сергій Куніцин.

Під час президентства Віктора Ющенка українській владі було не до Криму. Головою Ради міністрів автономії було обрано Анатолія Матвієнка. Його головування було нетривалим і, на думку експертів, малоефективним.

Після перемоги Віктора Януковича на президентських виборах ставлення до півострова міняється кардинально. Сьогодні Автономна Республіка Крим перейшла в нову якість. Розробляються закони про виконавчу владу і соціально-економічний розвиток автономії, при Верховній Раді автономії створюється центр законодавчих ініціатив АРК. Уряд Криму на чолі з Василем Джарти розробляє Стратегію економічного і соціального розвитку АРК на 2011—2020 роки. За словами Голови Верховної Ради АРК Володимира Константинова, влада в Україні і в Криму отримала солідний кредит народної довіри.

Економіка: від стагнації до розвитку

Розпад єдиного народногосподарського комплексу СРСР виявився для Криму важким ударом. Більшість галузей кримської економіки (сільське господарство, промисловість, рекреаційний комплекс), ефективних у рамках союзної держави, після її розпаду стали неконкурентоспроможними. Крим зіштовхнувся з дуже серйозними економічними проблемами і, як наслідок, падінням рівня життя населення.

Навіть у стабільному і високотехнічному, як уважалося раніше, аграрному секторі Криму спад продукції становив 30 відсотків. Обсяг зовнішньоторговельного обороту Криму в 1991—1995 роках становив менш як п'ять відсотків всієї його продукції, а чистий експорт — менше трьох відсотків. Інвестиції інших держав зачепили лише 74 підприємства і становили тільки 17 мільйонів доларів, тобто менш як два відсотки вартості його основних фондів.

Крим став одним із найдорожчих регіонів України. Унаслідок розвитку кризових явищ знизився рівень життя населення, його платоспроможний попит, збільшилась різниця між доходами різних верств населення.

Сонячні перспективи

Упродовж 2000—2005 років в АРК почалося пожвавлення економіки, з'явилися тенденції до підвищення основних макроекономічних показників, ішов процес структурної перебудови економіки за рахунок скорочення галузей важкої промисловості і зростання ролі туризму й вантажного транзиту.

Уже в 2000 році обсяг валової доданої вартості зріс на 2,3 відсотка внаслідок позитивних тенденцій у галузях транспорту, зв'язку й у сфері обслуговування. Кількість збиткових підприємств в економіці Криму рік у рік зменшувалося.

> ☞ **Голова Ради Міністрів Криму Василь ДЖАРТИ:**
> ***«Референдум 1991 року заклав основи стабільності і злагоди, й найголовніше — Крим зумів їх утримати протягом усіх наступних років. Мир — найбільше надбання й досягнення. Сьогодні ми перебуваємо на новому етапі розвитку автономії... Крим — багатонаціональний, багатомовний, багатокультурний, багатоконфесійний, але наше досягнення — що ми знаходимо розуміння всередині цих процесів, хоч би що казали горе-політики».***

Сьогодні, незважаючи на фінансово-економічну кризу, автономія стає майданчиком для реалізації соціально-економічних проектів. За результатами комплексної оцінки соціально-економічного розвитку Автономної Республіки Крим за 2010 рік автономія посіла четверте загальне місце за всіма сферами соціально-економічного розвитку серед регіонів.

Відповідно до Указу Президента України В. Януковича від 17 березня 2010 року в Автономній Республіці Крим створено Регіональний комітет з економічних реформ, Верховна Рада АРК у грудні минулого року затвердила «Стратегію економічного і соціального розвитку АРК на 2011—2020 роки».

Фото з архіву підприємства «Чорноморнафтогаз».

На шельфі Чорного моря.

На півострові активно обновляється транспортна інфраструктура. Розпочато будівництво в Сімферополі приміського залізничного вокзалу, модернізовано й відремонтовано 73,5 кілометра залізничних колій у напрямку Сімферополь—Севастополь, збудовано ділянку об'їзної дороги навколо Сімферополя, виконано технічне переоснащення тролейбусної лінії Сімферополь—Алушта—Ялта, оновлюється рухомий склад тролейбусного парку.

У сільському господарстві взято курс на модернізацію меліоративного і водного господарства півострова, оптимізацію структури посівних площ, розвиток традиційних для Криму овочівництва, садівництва й виноградарства. Відповідно до програми розвитку садівництва і виноградарства в Автономній республіці Крим на 2011—2015 роки планується закладка близько 1000 гектарів виноградників щорічно.

Фото Георгія ВЕРВЕСА.

Клас українського побуту в середній школі села Трудове.

Музей Лесі Українки на півострові

Музей Лесі Українки в Ялті — один із чотирьох українських музеїв, присвячених великій поетесі нашого народу. У кожного з них — у Києві, Новограді-Волинському, Колодяжному, що на Волині, — своя історія. Але історія Ялтинського музею, наймолодшого серед них, мабуть, найскладніша.

На початку 70-х років, напередодні 100-літнього ювілею поетеси, в Ялті виникла ініціативна група зі створення її музею. До неї ввійшли ялтинські інтелігенти, краєзнавці, митці, зокрема колишній учень Лесі Українки, винороб-науковець Микола Охріменко. Унаслідок зусиль ініціативної групи було споруджено пам'ятник Лесі Українці, встановлено меморіальну дошку на будинку, де 1897 року вона проживала, започатковано збір експонатів. Однак гоніння національної інтелігенції в 70-х роках припинили конструктивну роботу над музеєм. Натомість у будинку, звільненому від мешканців з метою вшанування Лесі Українки, була відкрита експозиція так званого «Музею дореволюційної прогресивної російської та української культури» — відділу Ялтинського краєзнавчого музею.

У період краху СРСР настала смуга гострої полеміки: «Яким бути музею?». Відповіддю на поставлене запитання стало відкриття 1991 року експозиції «Леся Українка і Крим» (до 120-річчя з дня народження Лесі Українки). Незабаром, 10 вересня 1993 року, під тиском Ялтинського міського товариства «Просвіта», осередку Союзу українок, за принципової позиції громадськості опір можновладців було остаточно подолано і в Ялтинському міськвиконкомі прийняли рішення про надання експозиції «Леся Українка і Крим» статусу «Музей Лесі Українки» (на правах відділу Ялтинського державного історико-літературного музею).

> ☞ **ФАКТ**
> **Збудовано першу в Україні сонячну електростанцію.**

Музей Лесі Українки не лише пропагує ім'я поетеси, його завдання — відкрити для жителів Ялти та численних гостей курорту розмаїтий світ української культури. На базі музею свого часу сформувалась перша в місті українська школа.

Перші центри культури кримськотатарського народу

У лютому 1991 року в Сімферополі відкрито першу в Україні кримськотатарську бібліотеку, якій було присвоєно статус республіканської й ім'я Ісмаїла Гаспринського. А 1989 року почав відроджуватися кримськотатарський театр.

Сьогодні бібліотека є центром культури кримськотатарського народу, що сприяє формуванню національної самосвідомості, відродженню традицій і звичаїв народу. У ній близько 35 тисяч книжок, комплектів журналів і газет. Електронна база даних налічує понад 67 тисяч записів. Прижиттєві видання Ісмаїла Гаспринського, Джафера Сейдамета, Амета Озенбашли, Османа Акчокракли, Бекіра Чобан-заде, Шевкі Бекторе, Ешрефа Шемьї-заде та інших діячів кримськотатарської культури становлять золотий фонд бібліотеки.

> ☞ **Владислав ХМЕЛОВСЬКИЙ, голова громадського об'єднання «Українська громада Криму»:**
> ***«Загалом майже за 20 років незалежності Київ (усі державники і патріоти разом) у великому боргу перед Кримом у питаннях допомоги в утвердженні української державності. Наприклад, за цей період збудовано лише одну українську школу-гімназію в Сімферополі, в якій на початку кожного навчального року маємо 2—3-денні черги з прийманням дітей до першого класу. Або ж маємо 7 шкіл з українською мовою навчання і 15 — з кримськотатарською, всі інші російськомовні».***

> ☞ **ЦИФРИ**
> ***Загалом у Криму виробництво товарів народного споживання за п'ять років (1991—1995) зменшилося на 52,9 відсотка, в тому числі продовольства — на 49,7. У середньому за рік населення отримувало м'яса на 80,3 відсотка менше, ніж у 1990 році, масла — на 59, молока — на 82,8 відсотка. Виробництво непродовольчих товарів скоротилося на 71,5 відсотка, в тому числі товарів легкої промисловості — на 87,9, взуття — на 91,6, верхнього трикотажу — на 92,6 відсотка...***
> ***Порівняно з 1990 роком, виробництво навіть тих товарів, якими славився Крим, скоротилося: телевізорів — на 86,7 відсотка, в тому числі кольорових — на 91,9, радіоприймачів — на 90,4, посуду — на 81,3, товарів побутової хімії — на 84 відсотки.***

Підготував Георгій ВЕРВЕС.

Під лежачий камінь вода не тече

У світі гостро є проблема забезпечення населення якісною питною водою. Її обговорюватимуть наступного року на Світовому форумі з питань води. А вже сьогодні ООН внесла право доступу до води та каналізації до фундаментальних прав людини. І пропонує визнати це право всім державам—членам ООН.

Цим питанням, а також стану водних ресурсів у світі, екології навколишнього середовища, зокрема в європейських країнах, було присвячено засідання Комітету з питань навколишнього середовища, сільського господарства, місцевих і регіональних справ ПАРЄ. Народний депутат України Микола ШЕРШУН (на знімку) вже чотири роки є членом комітету і представляє нашу державу в цій поважній інституції, тож ділиться враженнями від засідання.

— Справді, проблема забезпечення населення питною водою, до того ж якісною, нині дуже актуальна: кожна шоста людина на землі відчуває її гостру нестачу, — розпочав свою розповідь Микола Шершун. — Тому, наголошувалося на засіданні Комітету ПАРЄ, вода стає інструментом маніпуляцій на міжнародній арені, приводом для терористичних актів, економічних та політичних конфліктів. На сьогодні можна назвати кілька причин нестачі питної води: це і збільшення населення на планеті, зростання потреб промисловості у використанні прісної води, а також глобальні зміни клімату. Тож якщо країни не робитимуть якихось кроків із розв'язання проблеми забезпечення населення питною водою, вона надалі постане ще гостріше. Але з виступів представників європейських країн на засіданні Комітету ПАРЄ можна зробити висновок: про те, де взяти прісну воду, запаси якої в природі обмежені, нині думають усі.

— Чи є в тому якісь напрацювання, досвід, який могла б перейняти й Україна?

— Звичайно, є. Цікаві, на мою думку, спроби учених винайти технологію добування прісної питної води з морської, інформація про які прозвучала на засіданні Комітету ПАРЄ. Усі ми також ознайомилися з роботою водоочисних споруд у Ніцці. Там за державні кошти реконструювали старі очисні. І нині завдяки ефективним процесам фізичної, біологічної та хімічної очистки вдається видаляти забруднення з міських вод у компактну установку. У такий спосіб зберігається довгострокова екологічна рівновага морського середовища. Так у Франції дбають про очищення стічних вод ще із 80-х років минулого століття.

— Чи не перебільшуємо ми проблему із забезпеченням питною водою в Україні?

— Не перебільшуємо. Адже Україна — в переліку європейських країн, які найменше забезпечені власними ресурсами води. Більше того, водні джерела надзвичайно забруднені відходами нашої з вами діяльності. Дві третини населення України використовує для своїх потреб поверхневі води. А майже всі вони, особливо у промислових регіонах, забруднені і виснажені, бо у воду скидають чимало відходів та стоків, і ніхто сьогодні особливо не переймається їхнім очищенням. Інша проблема — це зношеність наших мереж та обладнання, через що на каналізаційних системах нерідко стаються аварійні ситуації, і знову-таки до водойм потрапляють стічні води.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 11-Й СТОР.

Формування високопрофесійного суддівського корпусу: реалії та проблеми

Минулого тижня виповнилося 13 років від часу проведення першого засідання Вищої ради юстиції. За час функціонування цього конституційного органу не раз виникали і гострі суспільні дискусії, що вимагали повернення народних обранців до переосмислення правового підгрунтя діяльності ради, і конфлікти всередині органу (аж до блокування діяльності), що перешкоджали належному функціонуванню ВРЮ. Тож становлення нового для української правової системи органу відбувалося нелегко. З оновленням законодавства розпочався принципово новий етап у діяльності Вищої ради юстиції.

З моменту проголошення незалежності України реформування судово-правової системи було одним із головних пріоритетів держави. І за цей час відбулися суттєві зміни — утворено Конституційний Суд України, започатковано адміністративну юстицію, оновлено процесуальне законодавство тощо. З'явився й новий для вітчизняної правової системи орган держави — Вища рада юстиції, створений 13 років тому відповідно до Конституції України.

Становлення нового для української правової системи органу відбувалося нелегко. За цей час було прийнято чимало законодавчих актів, сім рішень Конституційного Суду України щодо тлумачення та конституційності окремих норм Закону України «Про Вищу раду юстиції» (ще декілька проваджень перебуває на розгляді в КСУ), метою яких була не лише оптимізація діяльності ВРЮ, а й необхідність вирішення певного суспільного спору, підгрунтям якого ставали неузгодженість законів і норм Конституції та прагнення чіткіше означити роль ВРЮ у судово-правовій системі країни.

Важливим етапом на цьому шляху стало прийняття Верховною Радою України законів України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо недопущення зловживань правом на оскарження» від 13 травня 2010 року.

З прийняттям цих документів завершено перший етап судової реформи, декларований чинною владою. Закон урешті чітко означив місце і роль Вищої ради юстиції в судовій системі України відповідно до європейських стандартів функціонування таких органів.

Серед нових повноважень Вищої ради юстиції: прийняття остаточного рішення за поданням рад суддів щодо призначення на адміністративні посади, розгляд скарг кандидатів у судді на рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів у разі нерекомендування призначення особи на посаду судді чи в разі відмови судді в рекомендуванні на призначення безстроково. Недарма Венеціанська комісія у своєму висновку від 12—13 березня минулого року зазначила, що не можна не привітати можливість оскарження рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів до Вищої ради юстиції.

Добір кадрів і притягнення до відповідальності

Минулого року Вищою радою юстиції внесено подання Президентові України про призначення 571 кандидата на посади суддів. 76 кандидатам було відмовлено.

Чинний Закон України «Про судоустрій і статус суддів» кардинально змінив порядок добору кандидатів на посади суддів. Серед переваг нової процедури: конкурс на посади, анонімне тестування, спеціальна підготовка майбутніх суддів у Національній школі суддів України.

☞ ЦИФРА

Сьогодні в судах першої інстанції є понад 600 вакансій. А загалом в судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій — понад 1300 вакансій.

Проте разом із прозорою і демократичною процедурою добору в законі не вистачає механізму використання потенціалу помічників суддів, консультантів, секретарів судових засідань, людей з великим досвідом роботи у прокуратурі чи адвокатурі. Важливо, щоб такі особи мали певні преференції в доступі до професії судді, про що повинен попіклуватися законодавець.

Важливі зміни в діяльності Вищої ради юстиції стали можливі після ухвалення Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо недопущення зловживань правом на оскарження».

До прийняття зазначеного акта Вища рада юстиції практично не мала можливості не лише ефективно впливати на процес очищення судового корпусу, а й загалом виконувати свої конституційні повноваження.

Так минулого року проведено 18 засідань ради, що на 8 більше, ніж у 2009-му, на яких прийнято 1507 актів (у 2009-му — 955), а саме: 1277 рішень, 157 ухвал та 73 протокольні ухвали.

Розглянувши у 2010 році 138 пропозицій членів ВРЮ та 26 рекомендацій кваліфікаційних комісій суддів про звільнення суддів з посад за порушення присяги, Вищою радою юстиції було внесено подання Президентові України та до Верховної Ради України про звільнення 39 суддів (у 2009 році було внесено три такі подання).

Активна діяльність Вищої ради юстиції з виконання цих конституційних повноважень дещо насторожила громадськість. Лунали думки, що ВРЮ перетворюється на каральний орган, який похитне незалежність суддів. Але треба зазначити, що рада протягом минулого року розглядала переважно ті матеріали перевірок, які накопичилися впродовж останніх років. Активність, з якою Вища рада юстиції діяла минулого року, була виправдана передусім необхідністю відновити довіру до суддів та судів.

І результати нашої діяльності свідчать про те, що Вища рада юстиції є більше захисником суддів, ніж, як пишуть критики, «караючим мечем» для них. Адже лише у 2010 році було завершено розгляд 254 матеріалів перевірок стосовно 272 суддів, проведених членами Вищої ради юстиції за зверненнями народних депутатів України, посадових осіб і громадян.

Наведена статистика свідчить про те, що ВРЮ ретельно вивчає всі матеріали, обговорення кожного питання відбувається за участю судді, з можливістю кожного учасника цього обговорення навести чи спростувати наведені аргументи. Остаточне рішення приймається колегіально. І дається воно членам Вищої ради юстиції непросто.

Водночас діяльність ВРЮ не є безконтрольною. Вища рада юстиції, як і будь-який інший незалежний державний орган в Україні, органічно вбудована в систему стримувань і противаг, що існує в державі.

Показово, що на активізацію діяльності Вищої ради юстиції одразу відгукнулися громадяни. Кількість звернень від громадян порівняно з 2009 роком збільшилась удвічі — до 8005. Також надійшло 412 звернень від народних депутатів України та 1907 — від установ, підприємств та організацій. Тільки минулого року Головою Вищої ради юстиції було видано 478 доручень про проведення перевірок викладених у зверненнях обставин. Наразі суспільство потребує від ВРЮ активної роботи. І статистика нашої діяльності свідчить про те, що Вища рада юстиції здатна не лише покарати порушників у мантії, а й захистити чесних суддів.

Призначення на адмінпосади

На 1 березня 2011 року Вищою радою юстиції розглянуто 84 матеріали про призначення суддів на адміністративні посади й звільнення з цих посад (із них 51 — на посади голів судів, 33 — на посади заступників голів). Також розглянуто 4 матеріали про звільнення суддів з адміністративних посад (із них 2 — про звільнення з посади голови суду, 2 — з посади заступника голови). 20 подань рад суддів ВРЮ повернула без розгляду: одне відкликано радою суддів господарських судів, 19 подань повернуто раді суддів загальних судів через невідповідність поданих документів вимогам Регламенту Вищої ради юстиції.

Хочу зазначити, що процедура добору на адмінпосади в законі визначена досить загально. Поки що ВРЮ погоджується з пропозиціями відповідних рад суддів, які відповідально підходять до добору кандидатів.

Саме ради суддів мають подбати про викристалізування процедур добору кандидатів на адміністративні посади в судах. Ми не можемо нехтувати волю органу суддівського самоврядування.

Опоненти Вищої ради юстиції стверджують, що вона не може призначати суддів на адміністративні посади. Утім, Конституція жодним чином не регулює це питання. Водночас у двох рішеннях Конституційного Суду прямо зазначено: рекомендувати Верховній Раді України невідкладно в законодавчому порядку врегулювати питання про призначення судді на посаду голови суду, заступника голови суду та звільнення його з цієї посади. Парламент прийняв Закон «Про судоустрій і статус суддів» і відніс ці повноваження до відання Вищої ради юстиції. Отже, з точки зору правового регулювання, призначення суддів на адміністративні посади — питання вичерпане. Що ж до суспільного резонансу, то питання призначення Вищою радою юстиції суддів на адміністративні посади, як показали події останнього часу, вже значно втратило актуальність.

Чи повинні бути у складі ВРЮ прокурори і депутати?

Відомо, що міжнародні експерти рекомендують перетворити ВРЮ на орган суддівської більшості. До того ж суддів до Вищої ради юстиції мають обирати представники третьої гілки влади. Наявність у лавах ВРЮ депутатів і правоохоронців експерти не схвалюють. З цього приводу хочу нагадати, що Конституцією та Законом України «Про Вищу раду юстиції» передбачено: ВРЮ, зокрема, розглядає питання щодо порушення прокурорами вимог про несумісність, розглядає скарги прокурорів на рішення про притягнення їх до дисциплінарної відповідальності. За великим рахунком — це питання, швидше, статусу прокуратури в Україні.

Склад ВРЮ є постійним приводом для критики міжнародних експертами. Та порівняймо із європейськими країнами. У складі Вищої ради магістратури Португалії суддями є 8 із 18 членів, 6 із 20 — у складі Вищої ради магістратури Франції і лише у складі Вищої ради магістратури Італії — 16 із 27. Утім, Головою Вищої ради магістратури Португалії є Голова Верховного Суду країни, куди оскаржується рішення магістратури. Тож рекомендації — це добре, проте не можна відхрещуватись від своїх традицій, ментальності, а також здорового глузду, і не лише в питанні принципу формування складу ВРЮ.

На сьогодні в діючому складі ВРЮ вже працюють 9 суддів. Нагадаю, що змінами до Закону Україну «Про Вищу раду юстиції» передбачено: парламент, Президент, з'їзди адвокатів і представників юридичної науки та освіти, Всеукраїнська конференція працівників прокуратури, призначаючи до ВРЮ своїх представників, мають поповнювати її склад суддями. За умови дотримання цих норм кількість суддів у складі ВРЮ становитиме більшість від конституційного складу (11 із 20 членів).

Невирішеним через неможливість внести зміни до Конституції України залишається питання суб'єктів формування ВРЮ. Але й тут є місце для сумнівів у доцільності такого кроку, особливо з точки зору існування загрози зайвої замкнутості судової системи, а отже, й можливих зловживань з боку судової гілки влади. І очевидно, що це питання ще потребує і обговорення, і свого законодавчого вирішення.

Утім, сьогодні ми можемо констатувати, що попри значні питання, які потребують ще свого вирішення, 13 років діяльності Вищої ради юстиції не минули дарма й виправдали існування такого органу в судово-правовій системі країни.

Володимир КОЛЕСНИЧЕНКО,
Голова Вищої ради юстиції.

За ринком землі — доля країни

Для більшості українців земля споконвіків — це мати, годувальниця, врешті–решт — це доля кожного українця. Недарма в українців живе традиція — при народженні дитини закопувати пуповину в землю, щоб дерево (тобто майбутня людина) виростало з глибоким корінням й високим розлогим гіллям. У цю ментальну формулу оцінки землі сьогодні незвичним дисонансом вривається прагматичне раціональне ставлення до неї. Ринкові умови справді диктують необхідність переведення її у товар. Це обумовлює й Конституція України, і Земельний кодекс, які проголошують приватну власність на землю.

Це стосується кожного громадянина

По суті цей процес уже розпочався і стосується кожного громадянина, мешканців сіл і міст. Бо всім небайдуже, що діється з продуктами, яких явно бракує навіть в Україні, що буде із самою землею і її надрами. Введення ринку землі зачіпає інтереси сільських територіальних громад, адже зосереджені на їх територіях сільгосппідприємства і фермерські господарства — єдине джерело наповнення сільських бюджетів. Вони ж дають селянам роботу, беруть участь у розв'язанні соціальних проблем. От і виходить, що земля не тільки годувальниця, а й основа життя на селі.

Та найбільше хвилює, не дає спокою нова роль землі власникам паїв, які поставлені перед вибором, як бути далі. Невідомість завжди лякала людину. А тут таке ламання традиційних уявлень, устоїв і стосунків. Та й спокуси великі, бо, ніде правди діти, частина селян — власників паїв хотіла б їх продати. А орендарів тривожить перспектива втратити орендовані землі. Їм шкода вже вкладеного в неї вчора, а сьогодні вкладати у неї — практично в чужу — не хочеться й поготів.

У цій ситуації кожен із учасників нинішніх земельних відносин має свою правду і свою кривду. Чи ж може бути заможним і щасливим селянин, який на рідних мені черкаських чорноземах за відданий у найми гектар отримує у середньому 446 гривень, а є ж і менше. Тепер змоделюємо таку ситуацію: продавши той же гектар паю знову ж таки за умовно визначеною ціною далеко від реальної (на Черкащині 15,5 тис. грн.) людина могла б покласти їх на депозит і отримати тільки відсотків більше. Опоненти можуть заперечити — та трісне той банк разом з великими депозитами... В орендаря інші думки — де взяти кошти, щоб викупити цю землю, яка за роки господарювання стала напівсвоєю, навіть за такою ціною.

☞ ПРОПОЗИЦІЯ

Визнаючи неминучість ринку землі, треба усвідомлено зробити застережні кроки, порятувати запобіжники всіляким ризикам, маючи за основу мету — зберегти українське село і українського виробника.

☞ ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Сергій Терещук, народний депутат України IV і VI скликань, член фракції Народної партії. Народився 4 липня 1961 року на Черкащині в селі Онопріївка Тальнівського району. За освітою — вчений агроном. В Україні відомий як організатор виробництва насіння кукурудзи зарубіжних і вітчизняних селекцій за новітніми технологіями, ініціатор відродження великотоварного садівництва, запровадження на великих площах горіхових садів. Заслужений працівник сільського господарства України. Заступник голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики і земельних відносин.

Це тільки поверхові судження, бо якщо копнути глибше, то ринок землі висвічує ще глобальніші проблеми. А найголовніше, яку мету ставимо у цьому реформуванні: щоб багатий став ще багатшим, трансформувавшись у латифундиста, чи щоб ті, хто ще працює на ній, покинули її. Мені, як народному депутату, і моїм колегам по фракції Народної партії у Верховній Раді хотілося б теж продовження мораторію на продаж землі, і ми це пропонували зробити. Але ж вдумаймося — ми відкладали його впродовж десяти років, і що з того вийшло. Народ же знає, що відкладений тільки сир кращий, а хворобі краще запобігти і то на ранніх стадіях. А тіньовий ринок уже існує давно, і частина земель уже перепродана тричі.

Роль держави має бути-таки ключовою

З чого ж починати? З того, з чого розпочинає кожен справжній господар — з ретельного обліку та суцільної інвентаризації. При цьому насамперед треба виправити помилки, допущені при розпаюванні земель. Тоді у багатьох селах воно було проведено поспіхом, багато людей залишились без паїв, а села без можливостей розвитку. Дійшло навіть до крайнощів, коли в окремих із них уже навіть немає місця для цвинтаря. На моє переконання, кожна місцева громада повинна мати план землеустрою своєї території, в якому треба чітко зафіксувати межі державної і комунальної власності, визначити в натурі, якими землями користується територіальна громада, а які є державними і приватними. Час вимагає, щоб згрупувати і зберегти великі масиви, що було характерним для ведення сільського господарства України. Бо поки що про суцільну інвентаризацію багато розмов і мало хто знає про нинішній тіньовий ринок землі, скільки в його обігу не витребуваних, подарованих та отриманих у спадщину земель. Важливо визначити землі, які підлягають залісненню, потребують залуження (посіву багаторічних трав). Ця інформація має бути прозорою, нанесеною на карти, доступною кожному. Відкритості земельних відносин сприяло б створення у державі електронного реєстру землекористувачів.

У процесі введення ринку землі вкрай важливо (і цього найбільше бояться люди) уникнути повторення помилок, допущених у ході руйнівної ваучеризації промислових, транспортних, будівельних галузей. Тоді держава обмежилась роллю спостерігача, і чим це повернулось — кожен відчув на собі. Такого краху допустити більше не можна. Держава повинна стати провідним гравцем у цих суспільних перетвореннях.

І тут не йдеться про те, щоб держава одномоментно викупила землю. Безперечно — у неї таких можливостей зараз немає. Та й введення в обіг великої маси грошей розбалансує економіку і посилить інфляцію. Але роль держави має бути-таки ключовою. Саме держава повинна мати першочергове право поступового викупу землі, передусім у тих власників, у кого назріла потреба її продати. І робити це треба через Державний земельний банк.

У такому разі селяни, особливо ветерани праці, літні люди, які не мають правонаступників, не будуть ошукані різними ділками, які стануть скуповувати землю за низькими цінами, користуючись безвихіддю власників і маючи наміри перепродати ділянки, звісно, дорожче. До речі, Земельним кодексом, введеним у дію ще 2001 році, передбачалось, що Кабінет Міністрів мав уже створити Державний земельний банк.

Держава повинна запобігти тому, щоб нинішні великі холдинги, які вже обробляють від 200 до 300 тис. гектарів землі, не змогли викупити її і не стали крупними латифундистами. А такі передумови вже створені. Латифундизм, як цунамі, накриє великою хвилею як нинішні середні і малі підприємства, так і фермерів. А за ними швидше будуть зникати і населені пункти. Люди стануть займатись «на нашій не своїй землі». І це не страх. Бо тільки за останні десять років з карти України зникло понад 200 населених пунктів, а кожне сьоме село нараховує нині не більше 50 осіб мешканців.

Табу на продаж землі іноземцям

Усі попередні земельні реформи, а особливо Петра Столипіна, накладали табу на придбання землі іноземцями. Думаю, що й нині законодавець має однозначно передбачити таку заборону. Це не значить, що ми відмовилися б від іноземних інвестицій. Хай їх вкладають шляхом створення або спільних підприємств, або через оренду землі. Але з обов'язковим дотриманням вимог щодо збереження родючості грунтів. Прикро, є факти, коли іноземці сіють ріпак по ріпаку на одній площі кілька років поспіль, бездумно вносять отрутохімікати, перетворюють чорноземи в такі собі аеродроми. Цим грішать, на жаль, і окремі наші орендарі. І все це наслідок того, що держава не контролює виконання закону України про забезпечення родючості грунтів. До речі, було б на часі Міністерству аграрної політики виписати чіткі механізми господарювання на землі. Дуже важливо, щоб вони містили завдання поєднувати розвиток рослинництва і тваринництва, враховували науково обгрунтовані вимоги щодо сівозмін.

Дехто вже здіймає ажіотаж, збурює суспільну думку навколо намірів запровадити ринок землі, малюють жахливі наслідки цього кроку, лякають хаосом у земельних відносинах. У цьому зв'язку хочу нагадати, що ринок землі відповідно до пункту 15 Перехідних положень Земельного кодексу може бути введеним тільки з часу набрання чинності законів України про державний земельний кадастр та про ринок земель.

Аграрний комітет Верховної Ради, який я представляю, нині відпрацьовує ці проекти законів у деталях. При цьому ми вивчаємо зарубіжний досвід, враховуємо наші національні особливості, разом з науковцями визначаємо як позитивні наслідки введення ринку, так і можливі ризики. Ми хотіли б, щоб закон підвищив роль сільських рад у земельних відносинах, щоб реєстрація всіх договорів, в тому числі крупних орендарів, на користування землею здійснювалась через сільські ради, щоб збільшилась питома вага податку з орендної плати до сільських бюджетів.

Як бачимо, ринок землі передбачає введення регуляторних функцій з боку держави. Головне її завдання — створити справжнього господаря на землі, щоб вона віддала її в оренду тим, хто на ній добре працює, допомогла пільговими кредитами, у придбанні продуктивної техніки тощо, сприяла формуванню хліборобських династій, які з діда-прадіда облагороджували землю. За умови досконало виверешених законів, дійового контролю державних структур за їх дотриманням ринок землі не зможе стати полігоном для наживи окремих фінансових груп. Зважено, без поспіху треба зробити все, щоб за ринок землі ми не втратили Україну.

Сергій ТЕРЕЩУК,
народний депутат України.

Закон України

Про внесення зміни до статті 4 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Абзац третій частини першої статті 4 Закону України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101; 2002 р., № 51, ст. 370; 2004 р., № 33-34, ст.406) викласти у такій редакції:

«громадянам України, які постійно або тимчасово проживають за кордоном і досягли 16-річного віку, - за їх особистим клопотанням про отримання паспорта або через їх законних представників до закордонних дипломатичних установ України. Громадяни України, які постійно проживають за кордоном, можуть звернутися з клопотанням про отримання паспорта також до Міністерства закордонних справ України. Оформлення паспорта громадянам України, які не досягли 16-річного віку, провадиться на підставі нотаріально засвідченого клопотання батьків або їх законних представників у разі потреби в самостійному виїзді таких осіб за кордон».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2012 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
15 березня 2011 року.
№ 3140-VI.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Бондаренка В. В.:
Андрієвського Андрія Ігоровича (номер посвідчення 149/06),
Бокала Вячеслава Миколайовича (номер посвідчення 149/17),
Горбань Олени Захарівни (номер посвідчення 149/27),
Кучера Івана Васильовича (номер посвідчення 149/26),
Лаврова Костянтина Євгенійовича (номер посвідчення 149/18);
народного депутата України Добряка Є. Д.:
Вознюка Романа Робертовича (номер посвідчення 329/34);
народного депутата України Катеринчука М. Д.:
Болюбаша Євгенія Анатолійовича (номер посвідчення 336/09),
Чекіти Геннадія Леонідовича (номер посвідчення 336/26);
народного депутата України Кириленка В. А:
Куришка Івана Івановича (номер посвідчення 333/17);
народного депутата України Личука В. І.:
Анпілогова Сергія Ігоровича (номер посвідчення 499/22);
народного депутата України Лісіна М. П.:
Ліневича Віталія Вікторовича (номер посвідчення 107/26),
Мінька Анатолія Петровича (номер посвідчення 107/13);
народного депутата України Одарченка Ю. В.:
Бернацької Таїсії Яківни (номер посвідчення 206/28);
народного депутата України Олійника В. М.:
Балобіна Андрія Олеговича (номер посвідчення 489/30),
Воротніка Валерія Леонідовича (номер посвідчення 489/15),
Липницького Володимира Григоровича (номер посвідчення 489/29),
Мамалиги Володимира Володимировича (номер посвідчення 489/13),
Шевченка Анатолія Івановича (номер посвідчення 489/34);
народного депутата України Павловського А. М.:
Астаф'єва Євгена Миколайовича (номер посвідчення 461/13),
Землянова Юрія Миколайовича (номер посвідчення 461/14),
Калугіна Сергія Олександровича (номер посвідчення 461/29),
Коваленка Олександра Івановича (номер посвідчення 461/32),
Козлова Дмитра Анатолійовича (номер посвідчення 461/20),
Мукоїди Олега Миколайовича (номер посвідчення 461/08),
Нікіфорова Артема Олександровича (номер посвідчення 461/27),
Пащенка Юрія Олександровича (номер посвідчення 461/06),
Смика Олександра Петровича (номер посвідчення 461/26);
народного депутата України Прокопчука Ю. В.:
Матвєєвої Ольги Олександрівни (номер посвідчення 314/27);
народного депутата України Стретовича В. М.:
Локшина Сергія Вікторовича (номер посвідчення 356/27),
Півцаєва Едуарда Олексійовича (номер посвідчення 356/14);
народного депутата України Шпенова Д. Ю.:
Романова Сергія Анатолійовича (номер посвідчення 141/13);
народного депутата України Яценюка А. П.:
Берназюка Яна Олександровича (номер посвідчення 334/04),
Гопула Ігоря Євгенійовича (номер посвідчення 334/19),
Копила Олександра Сергійовича (номер посвідчення 334/18),
Коробка Гната Георгійовича (номер посвідчення 334/17),
Мєдвєдєва Олександра Леонідовича (номер посвідчення 334/20),
Подопригори Миколи Анатолійовича (номер посвідчення 334/23),
Ревуцького Андрія Вікторовича (номер посвідчення 334/21),
Слуцького Павла Євгеновича (номер посвідчення 334/22),
Спаського Андрія Сергійовича (номер посвідчення 334/05).

Управління кадрів.

Парламентські слухання

Безцінний подарунок, зроблений людині природою

ПІДСУМКИ

Скільки людей, стільки й думок. Тим більше, якщо тема: «Земля в українській долі: ситуація у земельній сфері, законодавче забезпечення земельних відносин та практика його реалізації». Швидше, недавні слухання у Верховній Раді, на які, окрім народних депутатів, з багатьох областей з'їхалися керівники сільгосппідприємств, представники органів влади, науковці, й покликані були не лише розв'язувати проблеми. Тут хоча б розібратися для себе, де ми опинилися й куди рухатися далі. На цьому тернистому шляху важко просуватися. Аби лише державні інтереси... Але ж завжди постають чиїсь комерційні забаганки, які майже неможливо обійти. Іноді здається, що ми заблукали у безнадійній трясовині. І вперед виборсатися важко, й назад не підеш. Підняв одну ногу — засмоктує іншу...

Кажуть, усе на благо аграріїв. Зробити б лишень, щоб була їм змога продавати землю. І не задешево. Але ж селяни побіля Києва чимало її продали. Хоч і на тіньовому ринку, але ціна, здається, склалася прийнятна. То й давайте проаналізуємо, наскільки від цього виграла держава й наскільки попід столицею стало від цього ефективнішим сільгоспвиробництво?

Ось лунає пропозиція: «Нехай держава, що розпаювала землю, викупить вигідно для селян наділи назад!». Але для цього у держави немає інших грошей, ніж гроші своїх громадян. Значить, той, хто не отримав нічого, — знову заплатить?

Або теза: «Хто орендує паї, нехай соціальну сферу й утримує!». На перший погляд — справедливо. А якщо задуматися, виходить, сільгоспвиробник має платити (читай, здорожувати продукцію) через те, що розпаювали землю. Треба орендну плату платити нащадкам, які навіть часто не в Україні трудяться, а їздять десь по закордонах...

Або ще така оказія: землю роздавали просто так — державні акти нерідко виготовлялися за рахунок бюджету, тобто і тих співгромадян, які не отримували землю... Де справедливість?

Тепер пригадаймо. Земля віддана аграріям для чого? Для ведення особистого селянського господарства або товарного сільгоспвиробництва (це навіть у державному акті записано). То й ведіть особисте селянське господарство! Ніде ж бо не написано в законі, що земля дається ось по списку шести чи семи мільйонам, щоб її продавали і перепродували. Земля передана селянам, щоб вона родила жито-пшеницю, щоб з праці своєї збагачувався селянин, а не ділив землю на клаптики і жив з грошей, виручених за їх продаж. Причому гроші ті швидко закінчуються, тож чимало ощасливлених власників землі й надалі оббивають пороги кабінетів, шукають шпарину, як би ще отримати ділянку, аби продати. Бо з першою чи продешевив, чи гроші розтринькав. А тепер буде мудрішим — свого не упустить...

Невже саме це й мають на увазі керманичі, які закликають повернути землю селянам?

Тому варто замислитися про таке... Ось передали землю для ведення господарства. Є правила землекористування. Селяни, обробляючи свій наділ, мають ними керуватися. Нести відповідальність за свою власність — щоб родила... Треба, щоб цей момент жорстко контролювала держава. Тобто без чітко виписаних тут механізмів — ніяк. Так само з податком. Якщо вже власність — за неї треба платити, причому — всім. Разом з ринковою ціною землі податок на неї має зростати. Державі треба навчитися той податок збирати, штрафи за порушення екологічних чи якихось інших норм, правил, законів накладати. Навчитися вилучати землю у тих, хто не бажає обробляти гектари (деінде «людські» наділи не те що бур'янами — лісом поросли)... Ось один з можливих механізмів, як повернути землю держа-

Фото автора.

ДОСЛІВНО

Є й позитиви

Володимир Литвин, Голова Верховної Ради:

— Коли говорити про, власне, неминучість введення ринку землі, варто зазначити імовірні позитивні наслідки такого рішення. Очевидно, це дасть змогу землевласнику вибирати один із трьох напрямів:

виробництво на власній землі сільськогосподарської продукції з її наступною ринковою реалізацією;

передача землі у користування іншому сільськогосподарському товаровиробнику за орендну плату;

продаж або застава землі як джерело грошових надходжень.

ПРОПОЗИЦІЇ

Неуспадковані наділи — у власність територіальних громад!

На думку **голови фермерського господарства «Аделаїда», що на Херсонщині, Сергія Рибалки,** основним бюджетоутворюючим джерелом в сільській місцевості можуть бути надходження від довгострокової оренди повернеої територіальним громадам землі. І це той шлях, який ми сьогодні повинні обрати. Тож необхідно **активізувати діяльність органів місцевого самоврядування щодо повернення неуспадкованої землі у власність територіальних громад. Законодавчо за досвідом інших країн визначити механізм стимуляції такого повернення, ввівши довічне володіння без права продажу та податок на унаслідування.**

На часі й питання переоформлення земель колишніх КСП під господарчими дворами, меліоративними об'єктами, дорогами та лісосмугами. Такі ділянки, вважає Рибалко, слід закріпити за власниками нерухомого майна.

НАМІРИ

За кордоном чекають, коли ми відкриємо шлюзи

Володимир Стретович, народний депутат:

— Як правник зі стажем, що прийшов до Верховної Ради з академічної сім'ї, хочу сказати: право на оренду дає можливість сьогодні ефективно господарювати в Україні. Тому що право містить три складові — це володіти, користуватися і розпоряджатися. Право оренди позбавляє лише останнього — розпоряджатися засобом виробництва, яким для мільйонів українців є земля.

У 2005 році, перебуваючи у США, я почув від американських фінансистів, що вони в рамках Бостонського проекту акумулювали значну суму для купівлі української землі. Ми чекаємо, кажуть, коли ви відкриєте шлюзи. Це було п'ять років тому. Три дні тому почув, що наш вже східний сусіда тут має банк, назву можу назвати, кому цікаво, де накопичились гроші для того, щоб забрати українську землю. І тоді на історичне: «Чия земля?» відповідатимуть: «А чия врешті-решт Україна?» Тенденція така: більшість людей від плуга, від сохи кажуть категорично «ні». Я запитую вас, себе і всіх 450 народних депутатів — то кого ми представляємо? Скоробагатьків, які хочуть землю собі взяти в довісок? Чи ми народ України представляємо?! Тому наша думка повинна бути — категоричне «ні» тим, хто хоче приватизувати землю.

ПОЗИЦІЯ

Про кадастр та право першої руки

— Альтернативи обігу земель сільськогосподарського призначення немає, — наголосив **народний депутат Роман Ткач**. — Звісно, якщо не вважати альтернативою експропріацію земель. Адже мільйони громадян мають документи на посвідчення права власності. Але якщо в селі не буде зручно і вигідно жити, то гріш ціна цим реформам. Гляньте сьогодні на Європу, приміром, на Австрію і на багато країн: десь стоїть там далеко хатка в горах — до неї є дорога, умовно, газ, електростанція, водопровід, каналізація. Що ж робити? Ухвалити закон про державний земельний кадастр. Я — один із співавторів. Ми його плануємо ввести уже з 1 січня 2012 року. Це є база інформації про всі земельні ділянки в Україні. Наступне питання — консолідація земель. Недавно у нас, на засіданні аграрного комітету, був голова Національного земельного фонду Угорщини. Він багато мудрих і добрих речей розказав. Гадаю, прийнятною є формула, яка діє в багатьох європейських країнах, так званих нових — в Угорщині, Польщі. Тобто право першої руки, право першої купівлі-продажу за державою, і держава потім визначає, кому віддати в оренду, кому перепродати, на яких умовах і так далі. Це сприятиме консолідації земель.

Негайно, в 2011 році, треба ухвалити закон про ринок земель. З відтермінуванням дати його введення — можна говорити про 2013 рік, 2014-й. Адже у 2012-му будемо півроку вибиратися і півроку грати у футбол — й нема року. Треба, щоб закон був прийнятий, щоб суспільство побачило, який це закон, як працюють його статті, а вже потім спокійно його вводити.

Я за ринок землі, але цей ринок має працювати в повну юридичну силу. Чому ми ринок землі зводимо тільки до продажу? Ринок землі — це міна, застава, суперфіції, емфітевзис, ринок землі — це оренда.

Якщо, приміром, селянській сім'ї треба кошти на навчання дитини — віддайте землю в заставу, візьміть нормальний кредит. Коли діду чи бабці треба грошей, чому вони не можуть у державний земельний банк здати землю і жити на ренту, що робить цілий світ. Тому звертаюся до всіх, хто має землю: не поспішайте продавати!

АКТУАЛЬНО

Спочатку — експеримент

Микола Васильченко, керівник ТОВ «Маяк» Золотоніського району Черкаської області, Герой України:

— В усі часи торгувати землею брались ті, хто не може і не вміє організувати на ній виробництво. Зрештою, як розпоряджатися землею, має вирішувати лише український народ. Як на мене, це слід робити через всеукраїнський референдум. Бачите, вступати в НАТО Україна може лише за підсумками референдуму, а чи продавати землю, а значить і Україну, вирішує група людей.

Складається враження, що й сьогоднішні слухання вже нічого не значать. Хтось уже вирішив, уже дав усякі команди. А хоча б нас, господарників, хтось зібрав на рівні Президента чи Прем'єр-міністра та порадилися з нами? Ніхто. Ми перед наступною прірвою. Зупинімося! Подумаймо, що ми робимо! Може, вже досить жити за чужою вказівкою?!

Понад 31 рік очолюю велике багатогалузеве господарство і переживаю усього. В обробітку 6 тисяч 700 гектарів земель, з яких третина із запасів сільської ради, решта паї селян. Річна виручка від сільгосппродукції становить 75 мільйонів гривень. Усі 20 років незалежності України господарство працює на фінансовому самозабезпеченні: без кредитів, без подачок, без прошеній, без ходіння по міністерствах добувати ті фонди. Я не бачу, чого туди можна ходити! Лише за останні 10 років у розвиток вкладено 235 мільйонів власних, а не позичених чи в когось випрошених, коштів.

Пропоную наступне таке слухання, якщо воно буде, провести на базі нашого господарства, я покажу, чого можна досягти, якщо не красти. Я ставлю запитання: «Кому це захотілося розорити на угоду українських та заморських латифундистів такі господарства?».

Нічого не треба придумувати. Просто включити у роботу мізки і подивитися, що робиться у світі. Ми часто всі свої дії рівняємо до Америки. Нині американські економісти вважають, що приватна власність на землю є головним гальмом подальшого розвитку сільського господарства США. Чуєте, гальмом, а не стимулом.

Не слід поспішати з введенням в дію закону про ринок землі, а продовжити мінімум на два-три роки ще мораторій і відпрацювати купівлю-продаж хоча б у чотирьох регіонах: Схід, Захід і так далі. Щоб набити шишок, наламати дров, а потім їх не переносити на всю Україну. За ці роки напрацювати, прийняти програми, закони, відповідно до яких держава має стати власником землі, тобто земля має поступово переходити у власність держави. Такий підхід збереже села, дасть можливість державі регулювати орендну плату і мати фінансові надходження до місцевих бюджетів. Звичайно, тут своє вагоме слово мають сказати вчені-економісти, вчені-аграрії, частина з яких поки що діє в інтересах великих землевласників.

ПЕРСПЕКТИВА

Потягне збільшення ціни на продовольство

Олександр Мороз, Голова Верховної Ради України другого та п'ятого скликань:

— Поза всяким сумнівом, мораторій треба продовжувати. Він — захист від Земельного кодексу. Але я чув дискусію тут: статті 13, 14 Конституції тощо. Вирішується це елементарно:

ві, якщо вже у такий спосіб хочуть рятувати ситуацію — треба просто вилучати її у недбалих господарів. Інший варіант — запровадити можливість селянам передавати землю державі за якісь вигоди. Нехай це буде доплата до пенсії, або, хоч як це крамольно звучить, за обіцянку навзамін пристойно поховати...

Тому й не дивно, що на землі, яка свого часу наділялася усім колишнім колгоспникам, щоб зробити їх справжніми власниками, безпосередньо працюють нині близько трьох відсотків господарів. Ще 11 відсотків беруть участь в її обробітку як наймані працівники. Хоча, якщо на хвильку повернутися у минуле, то за Союзу, щоб вільно хазяйнувати на своїй землі — про це марили значно більш як три відсотки українців. І річ тут не лише у важких, створених державою для хлібодарів умовах. Окрім дійсно господарів, багато хто з тих близько 42 тисяч селян, які подалися у фермери, взялися самостійно обробляти гектари, бо не стало посад, роботи у колгоспах. А ще часто дуже спокусливо заволодіти землею, а потім жити не з роботи на ній, а з її торгу. Приваблювала ця справа, бо обіцяні були й чималі преференції, які прописувалися окремими рядками у держбюджеті. Є й такі, що отримали під фермерство землю, приміром, з виходом на Дніпро. Тепер на ній, замість пшениці чи кукурудзи, зростають котеджі або розважальні комплекси. Це я до того, що під фермерство можна було б спочатку дати частку землі з державного резерву. Провести такий собі експеримент — саме життя показало б, що з того виходить. Але машину часу, на жаль, поки що не винайшли. Тож добре було б, аби ми просто не повторювали помилок...

У Верховній Раді лише розворушили оберемок проблем. На те, щоб розв’язати всі, треба не день, не місяць і навіть не рік

Погодьтесь, великі програми складно здійснювати — меліорація і таке інше — в умовах приватної власності. І рацію мають ті, хто каже: земля не може бути товаром, оскільки це — нерукотворна річ, це не результат чиєсь праці і чийогось старання. Вона — хто як вважає — природою, Богом дана. Але вона існує поза нашою участю. Раптом приходить хтось і каже — ця земля належатиме Марії, а та — Івану... А Миколі — немає землі, якщо хоче, нехай купить собі у Івана.

Тобто, один зі сценаріїв — створити умови, щоб люди повернули значну частину землі державі. Причому зробити цей шлях безболісним і безконфліктним. Держава має регулювати користування гектарами. Звісно, аж ніяк не завжди вона робить усе добре й уміло. Але це не означає, що держава може усунутися від цього, і хтось впорається вправніше. Ми побачили, що хтось краще не зробить. Держава не дуже добре розпоряджалася землею за часів колгоспів. Скільки на зорі незалежності було розмов: віддати гектари у приватні руки, бо коли земля стане приватною, то ми завалимо світ сільгосппродукцією. А що вийшло?.. Втім, без усіляких експериментів одразу було зрозуміло: не надто добра ідея передавати колгоспного трактора тому, хто велосипеда власного не має. Як не можна передавати гектари тому, хто навіть своїм присадибним соткам не дає ради. Хоча порядок вдома і порядок на полі — різні речі. Під хатою можна дати лад лопатою і сапою, а на полі — техніку треба мати.

Підсумовувала
Галина КВІТКА
(e-mail: nov@golos.com.ua).

☞ ПИТАННЯ РУБА

Якщо сьогодні викрадають автівки, то що — узаконювати крадіжки?

Фермер Микола Стрижак з Кіровоградської області виступає проти негайного запровадження купівлі-продажу земель сільгосппризначення.

— Мене дивує наша аграрна наука. Що сказали — вони те науково й обґрунтують. Сказав би Президент не продавати — вони б і те науково обґрунтували... Ось Америка — зразок буржуазно-капіталістичного суспільства. 40 відсотків землі сільгосппризначення в руках держави. Лише дивуюся — як це так. Вони з-за океану нам розповідають, що ми повинні купувати і продавати, уся земля має бути приватна — а самі концентрують в руках держави. На тих державних землях створюють фермерські господарства, які передаються мало не у спадок від батька до сина, від діда до онука. Головне — держава гарантує продовольчу безпеку, і елеватори державні стоять у фермерських господарствах. Фермери працюють на державній землі, а їм ще й гроші платять за це.

Не стикується, що нам радять і що вони у себе роблять — ті, що нам рекомендації дають. Самі йдуть до укрупнення, самі викуповують землю, сприяють створенню великих господарств — десь 1700 га — сімейного типу.

Кажуть, що треба негайно запроваджувати ринок сільгоспугідь, бо діє тіньовий обіг землі. То виходить: якщо у нас викрадають «мерседеси», то що, треба узаконювати крадіжки?!

депутати пишуть до Конституційного Суду звернення, подання — і визнається, що Земельний кодекс не чинний, тому що він не приймався у Верховній Раді. Немає Земельного кодексу — це афера, яка була зроблена тодішньою владою.

Далі. Уявімо, що земля стала товаром офіційно. Що буде?.. Сотня магнатів за безцінь... скуплять землю. Для чого? Для продажу. І тоді на вторинному ринку вони зароблять, виручать десь 400 мільярдів доларів, 150—200 з цієї суми піде до кишень чиновників і посередників фінансових, це буде корупційна ціна цього питання. Земля при цьому назавжди перейде у власність зарубіжних господарів. І нехай не тішить себе думкою ніхто про те, що ми напишемо в законі — не буде вона нашою... Подивіться, що робиться в промисловості.

Тоді треба чесно сказати людям: ми будемо 51-м штатом США, або провінцією чи автономією Російської Федерації, чи Ізраїлю, чи якоїсь іншої країни...

Розмови про те, що все одно ринок іде тіньовий... Тіньовий ринок в Україні регулюється Кримінальним кодексом, треба, щоб він працював, і нема проблем.

Що треба робити? Прийняти закон щодо використання права оренди як предмета застави. Земля повинна залишитися загальнонародною власністю з вільним користуванням нею на умовах оренди. Цим, до речі, розв’язується потреба капіталізації основних фондів.

Наступне, **ринок землі приведе до перенесення нової вартості землі на ціну хліба і всіх продуктів харчування.** Це означає, що на першому етапі ціна на продукти харчування вдвічі зросте. І це не може бути байдужим ні для селянина, ні для міського жителя.

Ми не проти продажу землі державі. Повторю: покупцем землі може бути тільки українська держава. Вона викуповує землю, і через державний Земельний банк здає її в оренду на конкурсних умовах з гарантіями для інвестора, контролюючи збереження родючості ґрунтів, створивши для цього єдину державну службу. Цим шляхом іде весь світ... Франція, Німеччина, Англія концентрують землю в руках держави, а ми йдемо у другий бік. І я думаю, що це ми просто щось не додумали.

МІЖ ІНШИМ

Найефективніший метод — оренда...

Володимир Сличук, голова Росошанської сільської ради Липовецького району Вінницької області:

— Держава повинна регулювати земельні відносини щодо використання земель сільськогосподарського призначення в проектах землеустрою, що забезпечує обґрунтованість змін, впорядкування угідь. Площа земельних ділянок має становити понад 100 гектарів, тоді використання землі дає прибуток, є фахівці, котрі працюють над цим.

Треба збільшити контроль держави за сівозмінами і мати реальний вплив на цих орендарів, щоб вони позбавлялися або штрафувалися за неякісне використання землі. Спостереження при теперішньому використанні земель сільськогосподарського призначення доводить до висновку, що землі сьогодні потрібен господар. Господар, на думку людей, повинен бути наш український і повинна бути форма користування землею — оренда.

РИЗИКИ

Джипи з’їздилися, джинси порвалися...

Сергій Терещук, народний депутат:

— Що завтра буде з продуктами харчування, що буде з землею, з її надрами, хвилює і сільських, і міських жителів. Якщо навіть буде ринок, прийдуть сюди гроші, буде величезна інфляція. Одне село навколо Києва, де три роки тому продали земельні паї незаконно, то все село було на джипах, з магнітофонами. Тепер джипи з’їздилися, джинси порвалися — і сьогодні люди без нічого залишилися. Це величезна проблема. А якщо на ринок прийде 50—100 мільйонів не зв’язаних грошей? Це інфляція.

Що ми ставимо за ідеологічну основу проведення реформи. Чи щоб багаті стали ще багатшими, чи щоб утворились латифундії? Чи можливо, щоб ви, ті, хто працює на землі і далі господарювали? Щоб залишилось українське село.

Держава повинна створити спеціалізовану установу, яка на перших порах забере землі резерву, запасу, відмерлі паї для того, щоб можна було сконцентрувати ці землі у державних руках.

Давайте введемо обмеження на користування землею однією структурою. Вона повинна окреслюватися рамками сільської ради, а не орендувати сотні тисяч гектарів землі. У кожному селі повинні бути одна-дві структури, які орендують землю, утримують інфраструктуру, сплачують податки, створюють робочі місця.

РЕАЛІЇ

Приїхали, посіяли, врожай забрали — і до побачення

Галина Тесленко, голова Полтавського осередку Української аграрної конфедерації:

— Дехто каже, якщо сьогодні відкрити ринок, продати землю, то ми поборемося з бідністю наших селян. За оті нещасні 15 тисяч гривень, що продасть пай селянин, значить це, як я не помиляюся, зарплата народного депутата місячна. Ми так поборемо бідність?! Це ж позорище!

Якщо дозволити купувати землю фізичним особам, то тим, хто займається сільським господарством, або в кого є до цього прагнення. І обов’язково, щоб проживав на цій території, де знаходиться земельна ділянка. А не так, як деінде нині робиться: приїхали, посіяли, врожай забрали...

Ми продали свердловини, нафту, газ — все. У нас Полтавська область така багатюща, і що ми маємо з цього? Нічого. Кому належать свердловини? Не знаємо. Тому потрібно сьогодні хоча б подбати про реальну ціну на землю. Щоб не повторилася історія з майном.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Тваринництво перше ляже під ніж заради отримання коштів для викупу

Володимир Леперда, директор агрофірми «Перше Травня» Дніпропетровської області:

— Говорити можна тільки про ринок землі несільськогосподарського призначення. Якщо буде вільний продаж, то ніхто не вкладатиме кошти у нові технології, добрива, науку, насінництва, не будуватиме нові довгострокові якісь програми, бо всі ці оборотні кошти треба закумулювати для викупу землі... Тваринництво перше ляже під ніж заради отримання коштів для викупу земель... Якщо ми говоримо про ефективне сільське господарство, достатньо оренди. Для цього не треба робити викуп землі, від якого ми тільки загубимо кошти.

Кому потрібен продаж землі? **Декільком міністрам, декільком державним службовцям? Так будьте ви державними мужами і думайте про державу, а не тільки про вигоду! І декільком нашим фінансовим магнатам... Так невже ці 100—200 чоловік зможуть нас всіх разом перемогти?!**

ТИМ ЧАСОМ

Великим компаніям не потрібні наші діти

Михайло Лазаренко, голова фермерського господарства «Прогрес» Одеської області:

— Сьогодні багато кажемо про землю, але зовсім мало ми говоримо про українське населення, український народ і українського селянина... Якщо знімемо мораторій, а де ж буде створено перше робоче місце для селянина, куди прийдуть наші діти після вищих навчальних закладів, після технікумів, коледжів та аграрних академій. Великим компаніям абсолютно непотрібні наші діти, тому що вони приходять, беруть і загарбують значні масиви землі, і на них вирощують переважно ріпак, соняшник, трошки ячменю і трошки пшениці, щоб дати пай... А що далі буде з нашою прекрасною землею, з нашим родючим чорноземом і таке інше?..

***

За підсумками парламентських слухань Комітет Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин розробляє рекомендації, які будуть обговорені в сесійній залі й у разі схвалення народними депутатами затверджені відповідною постановою.

Думки збирала
Галина КВІТКА.

Мал.
Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПРОБЛЕМА

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

У держави й надалі «проситимуть» гроші

Для того, щоб усі землевласники на Полтавщині отримали державні акти, регіону потрібно 7 мільйонів гривень. Про це заявив начальник Головного управління Держкомзему в Полтавській області Григорій Шарий.

Як відомо, Кабмін 2009 року затвердив Порядок безкоштовного оформлення та видачі громадянам України державних актів на право власності на земельні ділянки. Уряд виділив тоді на це 507 мільйонів гривень. За словами Григорія Шарого, за час дії урядової програми на Полтавщині безплатно видали 89 тисяч державних актів на землю. Однак заявок було значно більше — 125 тисяч, тож понад 35 тисяч поки що «чекають». А загалом в області «назбиралося» й 54 тисячі садиб, на яких постійно ніхто не живе, отже, власників вони поки що фактично не мають. Григорій Шарий повідомив, що роботи з видачі земельних актів тривають, однак на це потрібні будуть кошти. Тож, аби «закрити» земельне питання, у держави й надалі «проситимуть» гроші.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ЗЛОВЖИВАННЯ

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Але дуже хочеться біля автотраси

У березні цього року службові особи Коростишівської райдержадміністрації та управління Держкомзему в Коростишівському районі незаконно видали мешканцю Києва державний акт на право власності на землю площею два гектари для ведення особистого селянського господарства вздовж автошляху загальнодержавного значення Київ—Чоп. Це було зроблено після того, як ще в жовтні минулого року Житомирський міжрайонний природоохоронний прокурор опротестував розпорядження голови райдержадміністрації про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для її безоплатної передачі у власність. Було встановлено, що громадянин уже використав своє право на безоплатну приватизацію, отримавши на території Житомирського району безоплатно майже два гектари землі для таких же цілей. Однак у відповідь службові особи РДА та місцевого управління Держкомзему підписали завідомо незаконне розпорядження про затвердження того проекту землеустрою.

Незаконно було видано також державний акт на два гектари в тому самому Коростишівському районі біля того ж автошляху ще одному громадянину. Перевіркою встановлено, що підписане в кінці лютого розпорядження про затвердження проекту землеустрою всупереч вимогам Земельного кодексу не було насправді погоджене з природоохоронними та іншими органами.

Як зазначив старший слідчий Житомирської міжрайонної природоохоронної прокуратури Андрій Козачук, унаслідок незаконної передачі у власність чотирьох гектарів державі заподіяно шкоди на 135 тисяч гривень. Кримінальну справу порушено за статтями, що передбачають відповідальність за зловживання службовим становищем та службову фальсифікацію.

Олексій КАВУН.

На Харківщині врятовано двох рибалок, які провалилися під лід *(Укрінформ)*

Нинішній квітень запам'ятається не тільки теплими сонячними днями, а й рясними дощами і навіть... випаданням мокрого снігу, розповів начальник Українського гідрометцентру Микола Кульбіда. За його словами, впродовж 9—12 квітня істотно знизиться температура. Справжні теплі дні настануть цьогоріч після Великодня *(Укрінформ)*

Відбулася очна ставка Леоніда Кучми і Миколи Мельниченка

Учора в Генеральній прокуратурі відбулася очна ставка екс–президента Леоніда Кучми і колишнього майора СБУ Миколи Мельниченка.

Як **повідомляє «Українська правда»,** її джерело поінформувало, що очна ставка записувалася на відеокамеру.

У слідчих діях брали участь Леонід Кучма і два його адвокати, Микола Мельниченко зі своїм адвокатом, а також керівник слідчої групи Владислав Грищенко. Очна ставка розпочалася об 11 годині 20 хвилин.

Перед початком слідчих дій Леонід Кучма, як **повідомляє УНІАН**, заявив, що Микола Мельниченко ніколи не був його охоронцем.

— Я хочу, щоб ви розуміли — він охоронцем Президента ніколи не був. Він був відряджений до відділу Державної охорони, який займався захистом Президента від прослуховування. Тож робіть висновки, — цитує колишнього главу держави інформаційне агентство.

Він також додав, що завданням Миколи Мельниченка було разом з іншими 4—5 чоловіками зайти до кабінету або в будь-яке інше приміщення, де мав перебувати Президент, і за допомогою спеціальної апаратури перевірити наявність-відсутність прослуховуючих пристроїв, що «Мельниченка під диваном немає, ось уся його справа».

На думку Леоніда Кучми, у порушеній стосовно нього кримінальній справі немає ніяких матеріалів, які вказують, що він скоїв злочин. Він наголосив, що «плівки чи плювки Мельниченка притягнуті до справи». На його переконання, «жодна експертиза, в тому числі, якщо дати можливість і міжнародним експертам ще раз її зробити, вона ніколи не визнає, що там щось є».

Після закінчення очної ставки Леонід Кучма поспілкувався з журналістами. Він відмовився коментувати, як вона проходила. І додав:

— Я переконався: чим менше говориш, тим краще для мене, тому я промовчу. До того, що я сказав, мені додати сьогодні нічого, — зазначив екс-президент.

Він зауважив, що у нього добрий настрій — у неділю в родині був ювілей — і очна ставка його не зіпсувала. Відтак Л. Кучма висловив переконання — правда на його боці.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Базар з доставкою додому

Минулих вихідних Київська міська держадміністрація вже традиційно розв'язувала продовольчу проблему столичних мешканців продуктовими ярмарками. Розпродаж сільськогосподарської продукції планово відбувається у кожному районі міста. Місцева влада запевняє: ціни в таких торговельних рядах просто неба на 10—15% нижче, ніж на стаціонарних базарах і в торговельній мережі. Хітом купівельного попиту останнього тижня стали: вівсяна й гречана групи, яйця, цукор, капуста й салатний набір: огірки, помідори, редис, зелена цибуля. Репортери «Голосу України» побували на такому ярмарку з метою заощадити на покупках обіцяні міськадміністрацією відсотки. На жаль, не вийшло...

Ціна на гречку вітчизняного виробництва (як запевняли продавці) була заявлена 18,99 грн. за кілограм. Ажіотажу біля прилавка не спостерігалось. «Рекламу» товару робив, мабуть, тільки літній покупець. Тримаючи в руках пакет із гречаною крупою, він обвинувачував реалізаторів в обваженні на сто грамів. Зав'язалась дискусія, яка переросла у тривіальну базарну лайку.

На ярмарку ми не знайшли капусти, дешевше 14 грн. Цікаво, що в таблиці рекомендованих улаштовувачем торговельного заходу цін на цей обов'язковий інгредієнт українського борщу «ставка» взагалі не була прописана. Картоплю продавали по п'ять гривень за кіло, а моркву — від п'яти до 13 гривень. Зупиняємося біля овочевого «наземного» прилавка. Поки продавщиця зважує квасолю (10 грн./кг), з'ясовуємо, що продукт — вінницький. Запитуємо: чи вигідно їхати на ярмарок до Києва?

— Та що ви! — зітхає жінка. — Всю вигоду бензин з'їдає. От одне кіло квасолі їде за один літр палива. А навару — жодного. Але тут, у вас, хоч багато купують відразу. А вдома мало беруть. У цьому плюс...

Світить квітневе сонечко, пташки співають, і хочеться вітамінів. Біля овочевої розкладки з Криму (так заявляють географію своєї продукції хазяї) — черга з п'яти осіб. Отут редис на вагу дешевше на пару гривень — за 22 грн., щоправда, огірки на стільки ж дорожчі, ніж в інших, зелена цибуля й кінза — по 8 грн. за сто грамів.

М'ясо від виробників (в основному — свинина) пропонують від 35 до 52 грн. за кг. Мабуть, це стійкий до подорожчання продукт, що останнім часом не міняє своїх цінових позицій. Але, зазначимо: в мережі «ощадливих» супермаркетів асортимент свинини все одно дешевший, ніж на ярмарку просто неба. Втім, і яйця в цьому магазині можна купити по 4,20 за десяток, а «за сприяння» міськадміністрації — в середньому за 6,50. Цукор пропонують по 10, борошно — по 5 грн./кг. А де ж знижка в 10—15%? Можливо, вона закладена в ціну на курятину. На продуктовому розпродажі щиро порадували курчата по 13,40. Справедливості заради зазначимо, що й ковбасні вироби від виробників коштували дешевше, ніж у столичних магазинах. І все-таки на виході з «пересувного» ринку ми не помітили істотної економії.

— Заощадити на продуктах можна, якщо їх не купувати, — філософськи зауважує один з відвідувачів ярмарку. Розговорилися, стоячи в черзі за «синьою» птицею. — Запорука успіху таких ринків з доставкою додому — реклама і зручність. Адже тут отоварюються в основному жителі сусідніх вулиць. А дешевих продуктів уже не буде...

Фото автора.

— Чому це? — насторожуються сусіди з черги.

— Бо продовольча криза у світі. Чи не чули? — парирує інформований покупець.

Іван ЗАДЕРЕЙ.

Тринадцятий стілець повернувся до Одеси

Одеса відзначила 38-му Гуморину. Нинішнього року вона була скромна за видатками, а також за гумором, жартами і усміхненими обличчями. Щоправда, до свята в місті з'явився ще один монумент — на Дерибасівську після багатомісячної реставрації повернувся Пам'ятник 13–му стільцю.

Кореспондентові «Голосу України» на Гуморині вдалося поговорити і з учасниками карнавальної ходи, і з клоунами, і з гостями міста. Жителі Одеси кажуть, що якщо в колишні роки Гуморина готувалася й організовувалася ентузіастами, то сьогодні цим займаються чиновники. І нинішнє свято сміху, як і торішнє теж, перетворилося на безцільне ходіння центральними вулицями міста величезної кількості нетверезих людей, жваву роботу кіосків із продажу пива. Цього року Гуморина не стала сплеском людських емоцій, а нагадувала невдалий комерційний проект. Хоч як гірко й неприємно про це говорити, свято Гумору й Сміху заради рахунку й звіту відбулося, а от святкового настрою не було.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото В'ячеслава ТЕНЯКОВА.

У НОМЕР

Експерти закликають до термінового реформування

Українські економісти вважають, що пенсійна реформа може не тільки збалансувати бюджет Пенсійного фонду (ПФ), а й підвищити добробут громадян, а також створить умови для активнішого розвитку економіки.

Зокрема, голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів Олександр Кендюхов упевнений: головна проблема — несправедливість у нарахуванні пенсій, які не відбивають реальну трудову внеску переважної більшості громадян. «Також значні складності створює непомірний розмір нарахувань на зарплату, що служить одним із ключових чинників тінізації економіки, і дефіцит ПФ, що збільшується», — відзначає експерт.

«Потрібна кардинальна реформа, щоб система була накопичувальною, а не субсидійною, щоб гроші майбутніх пенсіонерів давали нові робочі місця молодим, а не молоді утримували армію пенсіонерів», — каже головний фінансовий аналітик «Експерт-Рейтингу» Віталій Шапран. За його словами, запровадження другого рівня пенсійної системи дасть змогу виділити значні ресурси для реального сектора економіки, буде джерелом «довгих грошей».

«Реформа несе в собі ризики конфліктів влади з окремими групами. Причому із групами непростими — тими, на кого держава протягом десятиліть робила ставку, у тому числі забезпечуючи серйозними зарплатами й гарантуючи високі пенсії. Соціальна напруженість у цих верствах — серйозний ризик для влади, і зараз на це звертають увагу. Але робити це рано чи пізно доведеться — іншого виходу просто немає», — відзначає, у свою чергу, глава правління Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

12 мільйонів гривень на ремонт доріг

Таку суму отримала область із державного бюджету. Після зими значно погіршився стан шляхів, тому вже найближчим часом буде підготовлено проектно-кошторисну документацію, відповідно до якої райони й отримають кошти. Ще 2,7 мільйона гривень направлять на ремонтні роботи з обласного бюджету.

Ірина КОЗАК.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Країна прощається з видатним ученим

Минулої неділі на 74-му році життя перестало битися серце видатного вченого, конструктора аерокосмічної техніки, доктора технічних наук і Героя України Станіслава Конюхова. До останнього часу він був науковим керівником ДП «КБ «Південне» імені М. К. Янгеля».

Народився Станіслав Конюхов у 1937 році в селі Бекреневе Вологодської області. Виріс у Дніпропетровську. 1959 року закінчив фізико-технічний факультет ДДУ. Цього само року почав працювати в КБ «Південне». З 1995 року обіймав посаду генерального конструктора конструкторського бюро. З березня 1996 року був членом Ради з питань науки та технічної політики при Президенті України. Станіслав Конюхов був професором, академіком НАНУ, завідувачем кафедри проектування літальних апаратів Національного аерокосмічного університету ім. Жуковського, а також членом Комітету з державних премій України у галузі науки та техніки. Прощання з ученим відбудеться 5 квітня в БК Машинобудівників у Дніпропетровську.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Із тракторами підсобив бюджет

У селищі Авангард Овідіопольського району 153 трактори спільного україно-білоруського виробництва були вручені механізаторам Одеської області. Сільгосппідприємства регіону придбали техніку із частковою компенсацією їхньої вартості за рахунок обласного бюджету.

Як розповів «Голосу України» голова Одеської обласної ради Микола Пундик, зі скарбниці для цього було виділено більше 30 мільйонів гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

ФОТОФАКТ

У Києві під гаслом: «Вийди на вулицю — поверни собі місто!» відбувся марш на захист соціального й культурного простору столиці.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

«Кишенькові» ЖЕКи: м'яко стелять, та жорстко спати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Андрій Гіль придбав квартиру в багатоповерхівці під Києвом, утім, радість від покупки затьмарили перші платіжки. Візит до приватної ЖЕО, що обслуговує будинок, закінчився нічим, там не змогли пояснити, звідки беруться тарифи.

— У ЖЕО — своя тарифна математика, якщо відмовляєшся платити — тобі відключають світло, — каже співрозмовник.

Проаналізувавши загальну картину порушення прав власників квартир приватними ЖЕО, в «Асоціації допомоги постраждалим інвесторам» дійшли висновку: користуючись прогалинами у вітчизняному законодавстві, забудовники створюють собі «кишенькові» ЖЕКи й використовують їх як ще один вид отримання прибутку. Лише торік кияни зазнали збитків на суму понад 800 мільйонів гривень. Головне зловживання — тарифи беруться «зі стелі».

— У новобудовах схема створення та функціонування приватних ЖЕКів передбачає активні дії забудовника, що досить жорстко використовує всі доступні йому важелі впливу й починає нав'язувати інвесторам зайві послуги за необгрунтовано високими тарифами, — розповідає президент асоціації Олексій Гончарук. Іноді доходить до абсурду.

— Наша ЖЕО виношує ідею організувати платний в'їзд на прибудинкову територію для власників автомобілів. Охоронна фірма вже намагалася брати з нас по десять гривень за в'їзд, усе закінчилося приїздом дільничного, і проблема сама собою відпала, — розповідає киянин Іван Гаврилюк.

У разі проблем з житлово-експлуатаційними організаціями мешканцям радять створювати об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ).

На сьогодні в столиці функціонує 68 приватних ЖЕКів, які обслуговують 332 будинки, а це приблизно 75 тисяч власників квартир.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото автора.

«Дзвоном пам'яті» вшанували жертв землетрусу в Японії

Чимало тернополян прийшли минулої неділі на Театральний майдан, аби вдарити у дзвін, встановлений під державними прапорами України і Японії. Таким чином дорослі і діти вшанували загиблих під час землетрусу та цунамі. А ще тут учили робити паперових журавликів. Кожен міг написати слова підтримки на їхніх крилах. Керівник організатора акції — центру японської культури «Дарума» — Микола Більчук пообіцяв передати їх у посольство Японії в Україні. Невдовзі у «Дарумі» чекають приїзду молодих японців, котрі залишились без житла. На літо їх приймуть тернопільські родини. З ініціативи і за підтримки міського голови Сергія Надала та ректора Тернопільського національного економічного університету Сергія Юрія, за сприяння японського культурного центру «Ямато» (м. Перемишль, Польща) в актовій залі університету відбудеться благодійний концерт «Плач сакури». Зібрані кошти передадуть на підтримку постраждалих.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: для того, щоб вдарити у «Дзвін пам'яті», вишикувалася черга.

Шлях книги до дитини — через батьківський гаманець

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Киянка Наталія вважає свого десятирічного сина читаючою дитиною. Щомісяця купує йому до п'яти нових українських книжок.

— Із сайтів видавництв читаю йому анотації, а він вирішує, що йому цікаво. Потім із його списку вже я обираю, що можу фінансово дозволити. Задовольнити всі його бажання, на жаль, не вдається. За одну книжку, як правило, правлять 50—70 гривень.

До слова, вітчизняна література і, зокрема, дитяча сьогодні переживає далеко не кращі свої часи. За інформацією Української асоціації видавців та книгорозповсюджувачів, уперше після 2003 року кількість виданих на одного мешканця країни книжок знову вимірюється в десятих частках. Із року в рік зменшується кількість книжок, що розвивають розумові здібності й творчий потенціал молодих українців. Тільки в 2010-му сумарний тираж видань для дітей та юнацтва зменшився на 720 тисяч, порівняно із кризовим 2009 роком.

☞ *КОМЕНТАР ЕКСПЕРТА*

Віталій Капранов, відомий український письменник та видавець:

— Дитяча література ділиться на дві великі категорії: це література для малят і література, яку старші діти вже читають самостійно. В царині видань для малят ситуація більш-менш стабільна. Кольорові книжки, віршики, абетки тощо — все це на ринку є і в достатній кількості. Що ж стосується літератури для читання (для підлітків), то тут у нас уже є проблеми. Порахувати кількість видавництв, які видають такі книжки, можна по пальцях. Оскільки сьогодні в нас фінансова ситуація досить складна, то ці видавництва друкують на рік лише по 5—6 новинок для цієї категорії. Середній наклад — близько двох тисяч примірників. Що ж до попиту, то наклад книжок для малят (від трьох тисяч) продається, як правило, за півроку. А от мінімальний наклад книжок для доросліших дітей продається від року і більше. Хоч і небагато, але діти таки читають. Звичайно, хотілося б більше і краще, але...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На казковій карті з'явився новий персонаж — Чорний Козак

Фото автора.

У Києві в «Мамаєвій слободі» представили казкову карту України. Так з'ясувалося, що Солом'яний Бичок «родом» із Полтавщини, Лисичка Сестричка та Вовк Панібрат — з Одещини, Кирило Кожум'яка — з Київщини, Лис Микита та Івасик Телесик — з Івано-Франківщини, а Котигорошко — з Криму.

Ще багато казкових героїв знайшли свої батьківщини, але український фольклор надто багатий, щоб написати про походження кожного персонажа. Презентували проект директор Слободи Костянтин Олійник, упорядник казкової карти Марина Применко та відомий казкар Сашко Лірник, який доповнив карту ще одним персонажем — Чорним Козаком. Казка про нього називається «Про вдову Ганну Шулічку, Чорного Козака і страшне закляття». Цікаво, що в основу цієї історії покладено легенду, яку Сашко Лірник почув у рідному селі Сабадаші, що на Черкащині.

За словами Марини Применко, казкову карту створили для того, щоб популяризувати український фольклор: «Бо нині діти захоплюються лише суперменами, мультиками Діснея, а про власних героїв нічого не знають». Питаєш дитину: «Хто такий чумак?», а вона відповідає: «Кетчуп», — доповнює Сашко Лірник. Тому такі проекти, як казкова карта України, обіцяють влаштовувати частіше.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: Костянтин Олійник, Сашко Лірник та Марина Применко.

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Пограбували музей Франка

У гуцульському селі Криворівні Верховинського району обікрали музей Івана Франка. Злодії вибили вікно, проникли у приміщення і забрали з нього гуцульські цимбали, виготовлені понад сто років тому, скрипку роботи сучасників Франка, яку потім чи то згубили, чи то кинули на дорозі, бесаги, сідло, постоли, давню хустку. Всі ці речі мають історичну та мистецьку цінність і дорого коштують на «чорному» ринку. Також з каси зникла невелика сума грошей. Правоохоронці повідомили, що уже з'ясували особу зловмисника, і це — не місцевий житель. Наразі вони встановлюють його місцеперебування.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЗАПОРІЖЖЯ

Судять спилювачів голови Сталіна

Не минуло і трьох місяців перебування дев'яти членів організації «Тризуб», підозрюваних у спилюванні голови пам'ятника Сталіну в Запоріжжі, як розпочався судовий розгляд їхньої справи. Потрійний кордон міліції біля суду й достатньо помітний пікет місцевої організації ВО «Свобода» навпроти згаданого кордону, а ще закриття доступу до судової зали навіть київським телегрупам — ось чим запам'яталася перша зустріч учасників процесу. Хоча ні: студента Запорізького національного університету Едуарда Андрющенка, який начебто надав приїжджим «тризубівцям» нічліг у своїй квартирі, відпустили під підписку про невиїзд прямо в залі суду. Бо йому належить уже в травні захищати диплом...

Інших обвинувачуваних залишили під вартою, хоча суд і задовольнив скаргу адвоката одного з них — Василя Лабайчука. Зокрема, факт незаконного встановлення бюста Сталіна виділено в окреме провадження і спрямовано для розгляду та вирішення питання про порушення кримінальної справи до прокуратури. Тут варто нагадати б кілька речей. Із документів, які оприлюднені, зокрема, дніпропетровською організацією «ГРАД», виходить, що через кілька годин після спилювання голови Сталіна Запорізький обком КПУ надіслав до міліції письмове прохання не порушувати кримінальну справу і навіть не розслідувати «спробу» спилювання. Однак пізніше — вже після вибуху пам'ятника, результати розслідування якого нікому не відомі (окрім появи достатньо дивного «фоторобота» — фігури без обличчя, в куртці з капюшоном і в джинсах), комуністи кардинально змінили свою позицію. Зокрема, за оголошеної під час відкриття пам'ятника суми витрат на його зведення у 80 тисяч гривень, як видно з оприлюднених тепер уже «Жіночою січчю» документів, вартість «Сталіна» підстрибнула до 374 тисяч гривень.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Відновлена мала ГЕС дала струм

Перший струм виробила реконструйована гідроелектростанція у селі Мазурівка Чернівецького району. Роботу гідровузла, збудованого ще у довоєнний час, відновили за кошти вінницького підприємства «Гідроенергія-1». Вироблений струм постачатимуть в загальну мережу ВАТ «Вінницяобленерго».

Фахівці пояснюють, що дорого коштує обладнання для малих ГЕС. З метою компенсації витрат таку енергію продають за «зеленим» тарифом, тобто дорожче. За словами представника підприємства «Гідроенергія-1» Василя Жердецького, на нинішній рік заплановано реконструкції ще двох малих ГЕС.

Віктор СКРИПНИК.

З початком весни у Дніпропетровську відновився широкомасштабний ремонт доріг. Міський голова Іван Куліченко провів виїзне засідання департаменту житлово–комунального господарства та капітального будівництва міськради на одній із магістральних та найпроблемніших вулиць мегаполісу — Янтарній, *передає наш власкор Тетяна Валігурська*

Волинські митники виявили контрабандних сигарет на 300 тисяч грн. *(УНІАН)*

Інвестиції в АГРО. Досвід світу

Олександр МИТЧЕНОК.

Володимир КЛИМЕНКО.

Зростання цін на продовольство змусило світ переглянути пріоритети розвитку. Адже якщо авто можна перевести на альтернативні види пального, то людство поки що не знайшло альтернативи поповнювати енергобаланс власного організму. Як і мільйони років тому, лише харчуючись, людина отримує все необхідне для існування. Змінювалися обсяги та структура раціону, але людство завжди залежало від того, скільки воно виростило продовольства. Щоб забезпечити своє майбутнє, людство постійно вдосконалювало агровиробництво. Сьогодні перед ним стоять, схоже, ті самі завдання: забезпечити продовольчу безпеку планети як сьогодні, так і, що найбільше турбує, в майбутньому. Адже в 2050 році нас буде 9 мільярдів.

Чи буде хліб на столі?..

Ціновий індекс продовольства Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (FAO) щомісяця встановлює нові історичні максимуми. Здавалося, що на рекордні позиції 2008 року він повернеться не скоро, однак ціновому індексу потрібно було лише два роки, щоб їх перевершити. Цей факт засвідчив: здорожчання продовольства — це не ситуативне явище, а нова загрозлива тенденція, і скільки це триватиме, наразі спрогнозувати важко. Нині економісти визначальними чинниками, які впливають на ціну продовольства, називають покращення добробуту бідних країн, зростання населення планети, нарощування виробництва біопалива. Не останню роль також відіграють і природні катаклізми, які останнім часом дедалі більше впливають на світовий агроринок. Під чинником покращення добробуту бідних країн маємо на увазі активне зростання економік країн Азії, Латинської Америки та Африки, з-поміж яких передусім виділимо Китай та Індію. Адже це сприяє підвищенню платоспроможності населення цих країн, а відтак — зростає попит на харчі. Звісно, змінюється структура та продовольчий баланс на світовому агроринку.

Наступний впливовий чинник — зростання населення. Трохи менше ніж за дві тисячі років населення планети досягло трьох мільярдів осіб. До 2050-го демографи очікують, що нас буде втричі більше. За підрахунками FAO, попит на продовольство зросте на 70 відсотків. На зернові — на 1 мільярд тонн, на м'ясо — на 200 мільйонів тонн. Однак це ще без врахування потреб виробників біопального: обсяги випуску біоетанолу та біодизелю за наступні 10 років планують наростити вдвічі — до 200 мільярдів літрів. Тож можемо констатувати, що застереження противників біопального,

За підрахунками FAO, попит на продовольство зросте на 70 відсотків. На зернові — на 1 мільярд тонн, на м'ясо — на 200 мільйонів тонн. Однак це ще без врахування потреб виробників біопального: обсяги випуску біоетанолу та біодизелю за наступні 10 років планують наростити вдвічі — до 200 мільярдів літрів.

що доведеться вибирати, їсти чи їздити, має дедалі вищі шанси на здійснення.

Усі ці чинники науковці вважають основними передумовами світового голоду. Про можливість якого вже не говорять — він уже є. Адже, за даними ООН, на сьогодні голодує понад мільярд населення планети. Боротьба з голодом уже включена в перелік цілей розвитку тисячоліття. Зокрема, поставлена мета до 2015-го зменшити вдвічі кількість голодуючих, а до 2025-го викоренити це явище взагалі. Єдиним механізмом на сьогодні вирішити цю проблему та взагалі питання продовольчої безпеки людства є нарощування аграрного виробництва. Звісно, без інвестицій цього не зробити.

Агровиробництво по-бразильськи...

Сьогодні обсяг інвестицій у аграрне виробництво світу становить майже 200 мільярдів доларів. Щоб подолати голод та задовольнити попит населення планети в 2050 році, щорічні інвестиції мають зрости у 2,5 разу і сягнути 500 мільярдів доларів.

Однак це для планети загалом, а кожна країна обирає власний шлях розвитку агросектору. Передусім першочергове завдання для більшості країн — перейти на повне самозабезпечення продовольством. Це давно вже вдалося зробити Євросоюзу та Північній Америці. Активно впроваджують таку політику країни Азії та Латинської Америки. Тут особливо цікавим, зокрема для України, є досвід Бразилії. До 90-х років ця країна була залежна від імпорту кількох груп продовольства. На той час агросектор країни майже повністю працював на державних дотаціях, під пильним та жорстким контролем влади. Однак це не давало бажаного результату — витрати бюджету лише зростали, а обсяги виробництва буксували на місці. В 1994 році держава наважилася частково змінити механізм фінансування агровиробництва. Для цього було ухвалено спеціальний закон про аграрні розписки. Відповідно до нього фермер отримував авансом кошти або матеріальні ресурси під заставу майбутнього урожаю, і оформлював цю операцію шляхом видання аграрної розписки. Вона може передбачати різні види розрахунків: оплата товаром за надані засоби виробництва (техніку, добриво, пальне тощо) або коштами. Залежно від виду розрахунку прописується механізм визначення ціни сільськогосподарської продукції — на момент поставки ресурсів або коштів, або на момент завершення операції.

Аграрна розписка вважається в Бразилії високоліквідним та надійним цінним папером, його можна купувати, перепродувати, всі операції звільняються від оподаткування. Його активно використовують банки, інші фінустанови, постачальники матеріальних ресурсів та навіть фізичні особи. Відтак сьогодні цей механізм дає третину коштів (понад 20 мільярдів доларів), необхідних для роботи аграрного сектору Бразилії. Ще одна третина — це власні кошти підприємств, решта — інші джерела. Завдяки такому механізму за останні 5 років вдалося серйозно наростити обсяги аграрного виробництва. Зокрема, виробництво олійних культур зросло на третину, фуражних культур — на 44%, молока — 40%. (Для порівняння: в Україні за цей само період виробництво олійних зросло на 47%, фуражних — на 14%, молока — 0%). Сьогодні Бразилія не лише повністю забезпечує свої внутрішні потреби в продовольстві, а й є одним із лідерів світового експорту агропродукції.

Вітчизняний шлях...

Ситуація на продовольчому світовому ринку — карт-бланш для України. Якщо його вдало використати, країна буквально за кілька років може вийти на якісно новий рівень соціально-економічного розвитку. Світ наразі вичікує: чи займе Україна нарешті відведене їй природою та економікою місце на глобальному ринку, чи цю нішу займе хтось інший. Адже планеті байдуже, хто її нагодує, а фантастичний потенціал України, як сказав Жиль Меттеталь, директор департаменту агробізнесу ЄБРР, на хліб не намажеш. Ці слова прозвучали у січні, під час «круглого столу» на тему «Розвиток діалогу в зерновому секторі та перспективи інвестування».

На його думку, Україна здатна подвоїти обсяги виробництва, однак для цього треба інвестувати в кожен гектар ріллі 1—2 тисячі доларів. Свої слова ЄБРР може підкріпити реальними прикладами співпраці з нашими аграріями. Адже минулоріч банк вклав в АПК України 173 мільйони євро, з них 95,4 — безпосе-

Усі ці чинники науковці вважають основними передумовами світового голоду. Про можливість якого вже не говорять — він уже є. Адже, за даними ООН, на сьогодні голодує понад мільярд населення планети. Боротьба з голодом уже включена в перелік цілей розвитку тисячоліття.

редньо в зернові проекти. Європейці готові збільшити інвестиції на 50—100 мільйонів євро, за умови, що уряд буде надійним, прогнозованим партнером. У цьому були згідні всі учасники «круглого столу», як іноземці, так і українці: інвестиції напряму залежать від правил гри, встановлених державою. (Бразильський приклад тому підтвердження).

Що ми маємо сьогодні в Україні? З 2004-го по 2008 рік середньорічний приріст капіталовкладень у сільське господарство становив 31,6%, що було вдвічі вище, ніж середній показник по економіці загалом. Однак уже в 2009—2010 рр. обсяги інвестицій у галузь впали на 50 відсотків, тоді як по економіці загалом — 43%. Окрім цього, значно скоротилися обсяги кредитування сільського господарства та зріс у 10 разів портфель проблемних кредитів. Не рятує ситуацію і державна підтримка — задекларовані мільярди гривень далекі від потреб українського агросектору. Адже, згідно зі статистичними даними міжнародних інституцій, Україна витрачає піввідсотка ВВП на підтримку сільського господарства, тоді як Туреччина близько 4%, Корея — 2,4%, Мексика та ЄС — 0,8%. При цьому дані останніх років свідчать: більшість країн у кризовий період наростили підтримку агросектору, Україна — навпаки. Мало того, заборгованість держави з відшкодування податку на додану вартість українським аграріям становить 2,5 мільярда гривень.

Падіння обсягів інвестицій та кредитування, державної підтримки — це ще не повний перелік втрат аграріїв. Через адміністративні дії держави виробники недоотримують значні кошти від реалізації своєї продукції. Так, починаючи з 2006 року, запровадження квотування експорту неодмінно призводило до диспропорції у цінах на сільгосппродукцію. Зокрема, у 2006 році різниця між внутрішніми та світовими цінами на пшеницю становила 40 доларів за тонну, у 2007—2008 роках — 80—140 доларів, у 2010-му — 90 доларів. Це ті гроші, які аграрії інвестували б у нарощування агровиробництва. (До речі, бразильський фермер, перед тим як продати власне збіжжя, орієнтується на ціну Чиказької біржі). Отож Україна вкотре намагається йти своїм шляхом: замість того щоб наростити та підтримати приватні інвестиції, як це робиться у світі, влада займається реінкарнацією державно-планової економіки в АПК. Створюються державна експортна компанія, державна страхова компанія, державна аграрна біржа. Далі буде державний виробник?

Далі буде?..

В Організації Об'єднаних Націй, зважаючи на загрозу продовольчій безпеці планети, доволі прискіпливо прораховують перспективи розвитку аграрного виробництва. На жаль, роль та місце України в цих прогнозах не відповідає її потенціалу та можливостям. Мало того, ми програємо нашим конкурентам. Зокрема, очікується, що в 2015—2019 роках середньорічне виробництво яловичини та свинини скоротиться відповідно на 13,5 та 2,8 відсотка, молока — залишиться на нинішньому рівні. Помірно зросте виробництво пшениці та фуражу (22 та 32 відсотки), суттєво зросте виробництво птиці — 91% та олійних — 80%. Натомість у Росії та Бразилії очікується значне збільшення виробництва по всіх видах продукції. І це не дивно. Адже постійні шторми в українському інвестиційному кліматі та високий рівень корупції вже змусили багатьох потенційних фінансових донорів переорієнтуватися на цю країну з Латинської Америки. Адже, попри всі побоювання, там провели реформи, і вони дали фантастичний результат.

Якщо ж поглянути на світову карту, то Бразилія не єдина, яка вирішила ліквідувати державні монополії в торгівлі сільгосппродукцією. Майже одночасно з нею це зробили Сальвадор, Колумбія, Йорданія, Гондурас, Перу. Навіть Австралія та Канада, які часто згадують наші ідеологи посилення ролі держави в АПК, визнали роботу державних компаній неефективною. Адже, щоб виконати замовлення, ці компанії користувалися послугами приватних зернотрейдерів, виробникам доводилося переплачувати монополістам за їх послуги, а останні постійно необґрунтовано нарощували персонал та адміністративні затрати. Це можемо вважати ще одним доказом того, що всі спроби створити ефективну систему виробництва та експорту агропродукції без участі приватних бізнес-структур — ілюзія.

Якщо комусь наведених доказів мало, хай поцікавиться, в якому стані нині сільське господарство в Аргентині. Приклад цієї країни варто приймати як застереження для України, до чого може призвести ігнорування інтересів агросектору та політика жорсткого державного регулювання продовольчого ринку. Незважаючи на багатовікову історію сільського господарства, чудові грунти та прекрасні кліматичні умови, Аргентина у своєму економічному розвитку скотилася з лідируючих позицій на 62-ге місце.

Планеті байдуже, хто її нагодує, а фантастичний потенціал України, як сказав Жиль Меттеталь, директор департаменту агробізнесу ЄБРР, на хліб не намажеш.

Замість післямови

За день до закінчення дії рішення про обмеження експорту зернових (30 березня) Кабінет Міністрів вирішив продовжити квотування експорту зерна до 1 липня. Урядовці також вирішили збільшити обсяг квот на 2 мільйони тонн кукурудзи. Однак уже третій за цей маркетинговий рік розподіл квот знову обіцяє бути унікальним: як заявив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк, це зроблять шляхом проведення аукціонів. Залишилося тільки ухвалити відповідний законопроект. Він зараз чекає на друге читання у Верховній Раді. Про «користь» такої ідеї для аграріїв говорили вже чимало, адже її запровадження вдарить по їхній кишені. Світовий ринок давно працює за вже відомими законами, і один з найголовніших серед них у фізиці має назву закон сполучених посудин. Згідно з ним рівень рідини в посудинах, сполучених між собою, — однаковий. У нашій ситуації він матиме такий вигляд: рівень коштів, які будуть вкладені у експорт зерна, залишиться сталим, однак аукціонні витрати — це будуть ті гроші, які недоотримають виробники агропродукції, їх отримає держава. Узагальнюючи все вище наведене, хочеться запитати в ідеологів реформ в АПК: звідки ж тоді взяти селянину гроші на втілення українського мегапотенціалу світової житниці?

Володимир КЛИМЕНКО,
президент Української зернової асоціації;
Олександр МИТЧЕНОК,
кандидат економічних наук, експерт аграрного ринку.

Україна витрачає піввідсотка ВВП на підтримку сільського господарства

У селищі закритої шахти дітей ледь не позбавили єдиної школи

Після протестів громадськості влада Макіївки вирішила ліквідувати не вісім шкіл, а лише чотири. Мешканці віддалених селищ кажуть, що бояться відпускати дітей на уроки за два–три кілометри. І це — не єдина причина незгоди батьків із закриттям навчальних закладів.

«Там, де «Президент»

Такий дивний вислів не раз доводилося чути під час спілкування з мешканцями селища колишньої шахти «Радянська». Спочатку не зрозуміла, про якого президента йдеться. «Місцеві» пояснили: так колоритно називається вулиця зі зруйнованими покинутими садибами. Про походження народної назви, яка існує багато років, нічого невідомо. Сьогодні на «Президенті» можна побачити будинки без дахів, вікон та дверей, повалені паркани і сміття. Колись тут жили шахтарі, які працювали на сусідніх вугільних підприємствах. Господарі старішали й помирали. На три навколишні шахти також очікувала смерть: їх ліквідували. Молодше покоління просто покидало невлаштоване житло, виїжджаючи в пошуках кращого місця.

Наш автомобіль обережно оминає яму за ямою, тому черепашача швидкість дає змогу роздивитися обидва боки вулиці. Через дорогу від «Президента» — загальноосвітня школа №17. Саме вона залишається живим вогнищем у цьому куточку міста. Але на початку року навчальний заклад потрапив до переліку кандидатів на так звану «оптимізацію». Збори ініціативної групи, яка виступає проти закриття школи, проходили просто неба на майданчику поблизу магазину. Зійшлися не лише батьки, а й інші мешканці селища. Батькам стало відомо, що замість навчального закладу, який нині відвідують 130 дітей, у двоповерховій будівлі начебто хочуть облаштувати протитуберкульозний диспансер. Люди висловлювали обурення такими планами.

«Ми проти закриття нашої школи. Вона відповідає всім вимогам, діти отримують повноцінну освіту, — казала представник ініціативної групи Тетяна Клименко. — З точки зору безпеки школярів заклад розташований у дуже зручному місці. Для нас неприйнятно водити дітей пішки в сусіднє селище, що за понад два кілометри. А організоване підвезення на таку відстань нормативами не передбачено. Щоосені та щовесни в нас — бездоріжжя. Вказівники не стоять, відпускати дитину страшно. Бараки розвалені ви самі бачили. Плюс доведеться минати залізничний переїзд».

«Я хвилююся, що тут буде організовано протитуберкульозну лікарню, — додає мати трьох дітей Емілія. — Пройти до зупинки від мого будинку неможливо: сміття, бруд. Якби дали машину з трактором, усе згребли б та зробили майданчик — я не проти. Але нині — смітник».

«У депутатів є гроші — нехай трохи затягнуть паски»

Ініціативна група батьків розіслала звернення із закликом не закривати школу до всіх можливих інстанцій. Вимоги підтримали прості мешканці, в яких на очах руйнувалося шахтарське селище. Гірничий майстер шахти «Північна» Олександр стривожений чутками про «оптимізацію» не лише школи, а й дитячої лікарні: «Відновлювати потрібно все. Крім як у садочку, дитячого майданчика немає. Все зруйновано. Освітлення потрібно відновити. Сміття прибрати. Дороги — скільки їх у місті ремонтують, а тут ніхто жодного разу і дірки не залатав. Якщо школу закриють, лікарню закриють — тільки виїздити звідси залишається».

А батько школяра Ігор додає: цього року вирішено закрити й районний центр дитячої та юнацької творчості. «У мене син туди вже п'ять років ходить до спортивної секції. Чим тепер зайняти дітей? Що на нас чекає: кримінал, злочинність?»

У невеликому магазинчику промислових товарів — порожньо. Лише школярі забігають купити наклейки чи ручки. Продавець Тетяна Немонежина, мати двох дітей, бідкається: мовляв, торгівля йде погано. Останнім часом люди заощаджують на всьому, новий одяг та взуття майже не купують. Ідею закриття школи моя співрозмовниця не схвалює: тоді старшу 11-річну доньку доведеться відводити і забирати. «А я не можу, в мене ще молодша донька, їй три роки. Із ким меншу залишати?» — запитує Тетяна.

Шахтар-пенсіонер Олександр Іщенко наводить інший аргумент: мовляв, місцевий дитсадочок переповнений, тож незабаром ці діти стануть першокласниками. Але де навчатимуться, якщо школу закриють? «Якщо обидва батьки працюють, хто догляне за дитиною, хто водитиме її за кілька кілометрів?», — хвилюється пенсіонер.

«Я тут народився і в цій школі навчався. Мені дуже образливо. Тому що є розвиток, а є дегенерація. Хотілося б, щоб у нашій Макіївці було, як раніше: щоб щось будували, щоб було більше шкіл та дитячих садочків, — висловлює свою думку Володимир Логвиненко. — Я не проти тубдиспансеру. Там теж люди знедолені. Але потрібен розвиток. Тоді не буде туберкульозу, СНІДу та моргів. Он у депутатів є гроші — нехай трохи затягнуть паски. Досить їздити на «Майбахах», потрібно гроші віддавати людям, а не красти».

Якщо підсумувати висловлювання мешканців селища, можна зробити висновок: громадськість протестує проти безрадісної перспективи селища. Тим паче що навколишні види не вселяють оптимізму. Свого часу, коли ліквідували шахти, мешканцям обіцяли розв'язання всіх соціальних проблем. Але передбачені планом заходи держава не виконала. Тому люди не вірять новим обіцянкам влади.

Після дзвінка «великої людини» міська влада передумала

Ще однією «гарячою точкою» стала школа №44 — заповнена на 95 відсотків. Проте міське управління освіти повідомило про «новацію»: всі учні перейдуть до навчально-реабілітаційного центру, де організують школу-інтернат. Отже, планувалося об'єднати «інтернатівських» дітей з учнями звичайної школи. Формальний привід — стара котельня у школі, яка працює на вугіллі і начебто вже не «тягне» опалення будівлі.

«Мальцев (міський голова Макіївки Олександр Мальцев. — **Авт.**) перед виборами торік приїздив до нас і особисто обіцяв відремонтувати шкільну котельню. Це була одна з його передвиборних обіцянок, — каже мати школярки Лілія Марченко. — У принципі, проблему можна розв'язати разом із міською владою. Жодних причин ліквідувати школу чи переводити до іншого приміщення немає. Якщо заклад закриють, чотири сусідні селища залишаться «сиротами», а дітям доведеться ходити по два з половиною кілометри в один бік».

Крім того, батькам не сподобалося, що інтернат, до якого пропонували перевести школярів, розташований поруч із ринком, де пожвавлений рух автомобілів та немає тротуарів. Після кількох бурхливих обговорень та листів протесту відбулася зустріч ініціативної групи з міським головою. За словами учасників зустрічі, Олександр Мальцев пообіцяв, що школу не закриють. Керівник міста назвав «недоцільним» переведення 404 учнів до іншого закладу та зізнався, що із приводу названої школи йому навіть телефонувала «велика людина». Яка саме — можна лише здогадуватися.

☞ ДОВІДКА

Середня кількість учнів у школі в Донецькій області — 292 (в Україні — 222), наповнюваність класів — 21 (в Україні — 18). Середня заповнюваність шкіл — 59 відсотків до проектної потужності.

Ситуація ще в одній макіївській школі №3 І—ІІ ступенів до болю знайома: в «депресивному» селищі школа — єдиний культурний центр, де проходять усі значні події — від концертів до виборів. Батьки учнів кажуть, що їм запропонували перевести дітей до іншої школи. «Але на шляху до неї та навколо розташовуються посадка, пустир, клуб імені Кірова в аварійному стані, відкриті люки на асфальті, покинута шахта «Капітальна», яка не огороджена та не захищена від доступу сторонніх, тим паче дітей. У зв'язку з цим батьки занепокоєні безпекою своїх дітей на шляху до школи», — написали у своєму зверненні до Президента України члени ініціативної групи.

Батьки просять іноземних дипломатів втрутитися

Варто зазначити, що після того, як проблема закриття шкіл у Донецькій області набула загальноукраїнського розголосу, на місцях дали задній хід і трохи вгамували апетити «оптимізаторів». Принаймні в обласній державній адміністрації нині воліють не згадувати про «дорожню карту», згідно з якою до кінця року в області збиралися закрити 26 шкіл. Як відомо, і Президент України, і Прем'єр-міністр доручили вивчити обставини ліквідації навчальних закладів. А голова обласної держадміністрації Анатолій Близнюк заявив, що дав команду керівникам «працювати з людьми»: «Як такої програми, які школи закривати, коли і куди переносити, немає ні на рівні уряду, ні на рівні області. Але ми розуміємо: якщо громада приймає рішення закривати — значить, їй на місці видніше».

Коли матеріал готувався до друку, відбулася сесія Макіївської міської ради. Депутати розглянули програму оптимізації шкіл у місті. Із передбачених восьми навчальних закладів вирішено закрити чотири: №3, №100, №27 та №94. Інші будуть ремонтувати та оновлювати.

Олександр Мальцев, міський голова Макіївки: «Ми вирішили залишити ті навчальні заклади, які є єдиними острівцями культури та громадського життя у своїх селищах. Вважаю, що перший проект оптимізації навчальних закладів міста, в якому йшлося про закриття восьми шкіл, був абсолютно грамотний і продуманий — у відповідності з тими асигнуваннями, які отримала галузь на 2011 рік. Без оптимізації зберегти систему освіти в Макіївці неможливо. Якщо цього не зробити сьогодні, завтра все просто зруйнується».

І якщо в Макіївці ситуація стала зрозумілою, то в Донецьку пристрасті ще не вгамувалися. Батьки учнів школи №2 апелюють до світової громадськості: вони написали листи послам Великої Британії, США, а також голові Представництва ЄС в Україні. Автори заяви просять дипломатів узяти під контроль ситуацію із закриттям навчального закладу з поглибленим вивченням англійської мови. Ця школа розташована в самісінькому центрі міста, за кілька десятків метрів від обласної державної адміністрації. Ініціативна група батьків припускає, що справжня причина ліквідації навчального закладу — зручне розташування на головній вулиці. «Представники влади прийняли рішення продати будівлю школи, щоб отримати прибуток під час підготовки до Євро-2012, — стверджують у своїй заяві батьки. — Просимо вас зобов'язати місцеву владу не закривати школу, а в разі закриття — позбавити Україну права приймати Євро-2012».

Ліна КУЦ.

На знімку: «До іншої школи? Ні!» — кажуть першокласниці школи №17.

Фото автора.

АКТУАЛЬНО

Під лежачий камінь вода не тече

ПОЧАТОК НА 4-Й СТОР.

— Нещодавно в Рівному аналізували стан централізованого водовідведення та очисних споруд восьми західних регіонів України. Чимало з них зношені, потребують модернізації. Але на це бракує коштів. Тож на рівні Міністерства регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ визначатимуть щасливчика, якому допоможуть коштами на це. А інші як? Звідси, схоже, й проблеми з недостатнім очищенням стічних вод... І все-таки, Миколо Харитоновичу, який, на вашу думку, вихід із цього замкненого кола проблем?

— В ідеалі, звичайно, — це будівництво нових і модернізація старих мереж водопостачання, водовідведення та очисних споруд. Але, як ви правильно зауважили, коштів у держави для цього бракує. Проте, якщо сидіти склавши руки, то проблему не зрушити з місця. Скажімо, якщо говорити конкретно про Рівненщину, то тут потребує реконструкції й насосне каналізаційне обладнання: в обласному центрі необхідно замінити його 19 відсотків, у містах — 45, у селах та селищах — 63. А якщо казати загалом про Україну, то ці цифри набагато вищі, що свідчить про гостроту й актуальність проблеми.

— Повертаючись до теми засідання Комітету ПАРЄ, з якого ви щойно повернулися, то в масштабах України що потрібно зробити для забезпечення населення якісною питною водою?

— Моє головне завдання як члена Комітету з питань навколишнього середовища, сільського господарства, місцевих і регіональних справ ПАРЄ — донести стурбованість станом справ із питною водою до керівництва нашої держави і до уряду зокрема. Щодо практичних кроків, то, на мою думку, потрібно насамперед виявити і локалізувати джерела забруднення води, розробити конкретні заходи щодо поліпшення стану наших річок. Маю на увазі басейни Дніпра, Сіверського Дінця, річок Приазов'я, окремих приток Дністра, Західного Бугу, де екологічний стан нині найгірший. Звісно, басейн Дніпра потребує особливої уваги, адже його водні ресурси становлять 80 відсотків ресурсів України, і він забезпечує водою 32 мільйони населення. І саме його оздоровлення повинно стати одним із головних пріоритетів державної політики у галузі охорони і відтворення водних ресурсів.

— Наскільки мені відомо, у Верховній Раді ви зареєстрували законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про питну воду та питне водопостачання». Чим він спричинений?

— Згаданим законопроектом передбачається внесення змін до Закону України «Про питну воду та питне водопостачання» в частині, що стосується відповідності питної води вимогам державних стандартів та санітарного законодавства. У ньому пропонується нове визначення терміна «вода питна». Прийняття законопроекту сприятиме процесу реформування водопровідно-каналізаційного господарства та гармонізації вимог українського законодавства з європейськими вимогами до показників якості води, що використовується для потреб людини. Тож сподіваюся, що мої колеги — народні депутати підтримають згаданий законопроект.

Бесідувала Олександра ЮРКОВА.

Година ямкових ремонтів

БАЛАНС МІСЯЦЯ

***** Кабінет Міністрів відклав проведення пенсійної реформи — про реформи на профілактиці як ямковий ремонт.**
***** Ціни на бензин А-95 зростали всупереч вимогам експертно-аналітичної групи (ЕАГ) при Міненерговугілля — про недооцінку й переоцінку.**
***** З 1 квітня податок на прибуток для всіх платників знизиться з 25 до 23 відсотків — про полегшення вже сьогодні.**
***** У Державній податковій службі прогнозують скорочення 170 тисяч підприємців, які працювали за спрощеною системою оподаткування — про слова замість звітності.**

Чуєш «профі» — вважай «профілактика»

Перший заступник глави адміністрації Президента Ірина Акімова нещодавно висловила надію, що Україна цього року заробить на реформах у сфері дерегуляції та в енергетичній галузі 14—16 мільярдів гривень, і цей ресурс спрямують для вирішення соціальних проблем.

Моторизовані й піші протести в Києві та в регіонах на те надихали. Скасований податок з власників транспортних засобів фактично позбавив місцеві бюджети джерела надходжень на ремонт розбитих після зими автошляхів. У Кам'янці-Подільському на Хмельниччині, де на ремонт доріг проти минулого року виділили вдвічі менше коштів, надумали клеймувати... заасфальтовані ямки, зробивши їх іменними (почують податківці, то зобов'яжуть вказувати ще й ідентифікаційний код виконавця). Але якщо серйозно, то це ще один штрих кавалерійського, аматорського підходу до податкової реформи, зокрема, і адміністративної — загалом. Бо про податкові ямки місцевих бюджетів в уряді мали подумати заздалегідь. Кам'янець-Подільський показав, що звільняючи в ході адміністративної реформи одного обліковця, треба наймати на двох інших. Якийсь директор текстильного комбінату розповідав, як перевіряльниця з податкової слізно просила погодитися з нарахуванням несправедливого штрафу. До слова, на з'їзді працівників легкої промисловості його делегати також наполягали на змінах до редакції Податкового кодексу. Бо галузі, яка за останні 20 років втратила 650 тисяч робочих місць, пільга у вигляді нульової ставки на прибуток — що мертвому припарка.

Екс-глава Держфінпослуг Віктор Суслов слушно зауважує, що заможні громадяни фактично звільнені від сплати податків на доходи. Вони й не отримують заробітну плату і не платять податок з доходів фізичних осіб, з яких сплачуються внески в соціальні фонди. Зрештою, може, через це й доводиться ставити на «профілактику» пенсійну реформу? Інший директор машинобудівного заводу

розповів, що кваліфікаційні умови для автоматичного відшкодування ПДВ витримують лише лояльні до вимог податківців підприємства. **Від квітня зменшується ставка на прибуток підприємств на два відсотки. Але економічне зростання і надалі зумовлюватиме активізація попиту на метал та добрива, бо пожвавленню ділової активності стоятиме на заваді процвітаючий монополізм і ручне управління економічними процесами.**

Заколотників — у коридор!

Березень подарував гарну ілюстрацію адміністративного тиску на бізнес у вигляді покарання Антимонопольного комітету України трьох мереж АЗС за нібито картельну змову в ціноутворенні. Мова про 150 мільйонів гривень штрафу, які, прямо кажучи, для таких мереж — гроші не ахові. Але насправді йдеться про значно більше. Мова про спробу обмежити ціни та рентабельність імпортерів за допомогою суперечливих аргументів на кшталт того, що ціни на внутрішньому ринку зростали одночасно з падінням цін на бензин на європейському ринку. А хіба до того було не навпаки? І що тут дивного, коли ціни в Європі зросли до 100 доларів США за барель (січень) одночасно із запровадженням 40-відсоткового акцизу в Україні, але уряд умовив імпортерів не помічати це в обмін на відмову від запровадження імпортного мита (це погіршило б конкурентні позиції імпортерів). Утім, неважливо, хто кого і як умовляв. Протримавши в лютому вартість літра А-95 нижче 9 гривень, «заколотники» підставилися під багатомільйонні збитки, бо в Європі за місяць нафтопродукти подорожчали більш як на 100 доларів США за тонну, й по суті відклали бензинову інфляцію на березень. Станом на 25 лютого, за даними консалтингової групи А-95, однойменна марка бензину коштувала 8,82 гривні/літр, дизпального — 8,23, тоді як ціни внутрішньої переробки (11350 гривень/тонна на Лисичанському НПЗ) свідчили, що імпортний бензин вочевидь недооцінений. Конфлікт інтересів між імпортерами та виробниками поглибився у березні, щойно Міненерговугілля заявило, що на початку року нафтотрейдери розпродували залишки пального, закуплені з урахуванням ще старих ставок акцизних зборів, а ЕАГ спробувала загнати «заколотників» у цiновий коридор — А-95 на рівні 9,5 гривні/літр, дизпальне — 9,0 гривень/літр. Рішення Антимонопольного комітету тільки загострило цей конфлікт, усі рекомендації ЕАГ і вимоги Антимонопольного комітету ринок проігнорував. В останні дні місяця до «заколотників», судячи з цін на АЗС, приєдналися і рітейлери, які інтегровані до НПЗ. До честі Міненерговугілля воно тверезо сприйняло виклик напередодні посівної. Принаймні про це свідчить його пропозиція внести зміни до Податкового кодексу в частині зниження акцизів на пальне і скасування ПДВ на імпорт нафти. Сайт галузевого інтернет-ресурсу повідомляє: у пояснювальній записці до відповідного законопроекту йдеться, що такий крок можна розглядати як тимчасовий захід і для ринкового зниження цін на моторні бензини в мережах АЗС, і для безперебійного забезпечення польових робіт. Водночас скажу про інше. Бензиновому «заколоту» можна було й запобігти, якби уряд вирішував конфлікти за участі всіх зацікавлених сторін, не протиставляючи апріорі державний інтерес приватному.

Звітність не встигає

І все-таки наше пенсійне законодавство потребує і капітального ремонту, і ямкового. Бо, скажімо, в Луганській області, де в березні виявили нарахування пенсій на померлих, аргументи Сергія Тігіпка приймають не так схвально, як у столиці. Але й у столиці до них ставляться доволі скептично, спостерігаючи за тим, як цілеспрямовано уряд зменшує кількість самозайнятого населення і збільшує число найманих працівників, що, власне, є ідеологічним фундаментом Податкового кодексу. Або за тим, як боротьба з корупцією перетворюється на звичайну профанацію. Поясню. Неприйнятий у березні закон з цього приводу передбачає обов'язкове обнародування декларації про доходи державних службовців високого рангу. І при цьому не пізніше 30 днів після подачі декларації. Отже, якщо розгляд закону відклали на квітень, то публікація звітності про доходи в зазначені терміни вже втрачає сенс — часу не вистачить. Звітність, як завжди, і спантеличує, і запізнюється. Лишається довіряти не звітності, а заявам директора Держслужби зайнятості Володимира Галицького, який прогнозує, що рівень безробіття цього року незначно знизиться і трохи зростуть зарплати. Незначно і трохи — це на скільки?

Поки що в березні ми мали 1,4 мільйона безробітних і півмільйона зареєстрованих у службі зайнятості, до яких уже в першому півріччі приєднається дуже багато представників малого та середнього бізнесу.

Сергій ВЛАД.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Другий поверх» на Байковому цвинтарі пропонують за 15 тисяч доларів

РЕПОРТЕР

— Дитино, потрібно купити місце на кладовищі. Недалеко від дому. Мороки потім тобі буде менше після моєї смерті, — несподівано повідомила киянці Олександрі її мати — 75-річна Валентина Василівна. Від цих слів жінці стало якось ніяково...

До кого звертатися в такому випадку? І в скільки можуть обійтися такі проводи у світ інший? «Репортер» спробував знайти відповідь на ці запитання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Місць немає

Згідно із законом «Про поховання та похоронну справу» місце на кладовищі виділяється безплатно. Це означає, що кожний мешканець столиці має право бути похованим. Принаймні про це йдеться на папері. На жаль, дійсність виявляється трохи іншою. Так, за інформацією Головного управління ритуальних послуг КМДА, питання нестачі відкритих кладовищ у Києві стоїть дуже гостро.

У Києві налічується 29 кладовищ. Однак майже всі вони вичерпали свій ресурс. На даний момент відкрите для поховання тільки Північне (село Літки Броварського району). За місце на ньому, нібито, платити не потрібно. А ще є так звані напівзакриті. На них практикується заміна старих могил новими. Але це стосується лише поховань біля родичів. Ще один вид поховання до вже існуючої могили — труна на труну. Однак це можливо лише після 20 років після першого поховання.

Ажіотаж на ринку землі зачепив майже всі закриті і напівзакриті кладовища (Байкове, Лісове, Дарницьке, Жулянське, Куренівське, Святошинське, Лук'янівське та ін.). Попит породжує пропозицію. З'явилися люди, готові за кругленьку суму поховати будь-кого біля... своїх родичів. Хоча, родич небіжчик чи ні, часто ніхто не з'ясовує: в кого свідоцтво про смерть — той і власник.

...але за гроші

— Не всі люди хочуть бути поховані будь-де, — каже киянка Олена, прогулюючись асфальтовою доріжкою вздовж Лісового кладовища, яке вже багато років закрите для нових поховань. Тепер тут ховають тільки з дозволу місцевої влади або підзахоронюють померлих родичів до тих, хто вже давно спочиває. Ми прийшли сюди разом із Оленою. Її незвичне оголошення знайшли в розділі продажу нерухомості і звернулися до неї як потенційні покупці. Жінка каже, що люди телефонують їй майже щодня, щоб придбати місце на цьому кладовищі. Утім, бідкається: домовитися поки що про ціну так і не змогла.

— Ось це місце. Тут похований мій дідусь. Йому було 60 років. Та, напевне, вам це не цікаво. Давайте відразу до справи. Три тисячі доларів — і місце ваше, — веде торг співрозмовниця й дістає із сумки документ, щоб підтвердити своє право на цю ділянку, — свідоцтво про смерть дідуся, ім'я якого ледь видно на табличці. — Коли заплатите гроші, я віддам оригінал. Цього буде достатньо для проведення нового захоронення.

Жінка відводить очі. Каже: зважилася на цей крок лише через вкрай складне матеріальне становище. Однак вона не єдина, хто вирішив продати клаптик незвичної нерухомості. Подібних оголошень в інтернеті багато. Сьогодні без проблем тут можна знайти інформацію про продаж місць на цвинтарях. Ми вирішили з'ясувати у продавців вартість нетипового товару на інших столичних кладовищах. Зателефонували. Василь (так назвався «продавець») пропонує місце на Байковому кладовищі. Мовляв, це — могила його бабусі, яку поховали 25 років тому. Хоче онук за той «другий поверх» 15 тисяч доларів. Василь переконує, що це — зовсім недорого. Адже ціни на престижному цвинтарі нібито стартують від 20 тисяч. Наступний дзвінок — і ми можемо купити місце вже на давно закритому Дарницькому кладовищі. За скільки? На це запитання погодилися відповісти лише при зустрічі.

На Дарницькому кладовищі ми звернулися за коментарем до одного з працівників. На запитання, чи відомо йому про торгівлю цвинтарною землею, чоловік відповів обурено: «Ми такими речами не займаємося. А якщо люди і продають землю, то це їх справа. Повірте, від таких домовленостей ніхто не страждає».

Утім, у цій ситуації трапляються й підводні течії, переконують у Головному управлінні ритуальних послуг. Кажуть: вирішувати питання перепродажу місць на кладовищах для так званих «підпоховань» небезпечно. Адже тих, хто купує ці ділянки, можуть ошукати. Наприклад, коли згодом виникне потреба знову когось поховати в цю могилу і він покаже свідоцтво про смерть першої похованої людини, директор кладовища скаже, що потрібна заява та присутність користувача місця поховання. Майже завжди цю людину потім важко знайти. Тому використати землю на кладовищі в такому випадку буде неможливо.

Витрати на традиційну «процедуру» похорону завжди були доволі обтяжливими для родинного бюджету. Тепер у Києві навіть мінімальне замовлення комплексу послуг у ритуальному бюро «потягне» не менше 6—7 тис. грн. **Про цей сервіс читайте вже в наступних номерах газети.**

Олександр ПЕКНИЙ.

У битв не буває останніх сторінок

ПАМ'ЯТЬ

Земля, колись понівечена залізом, спалена вогнем, рясно полита кров'ю мовчить. А історики говорять. А ще порівнюють, шукають і знаходять нові факти.

Про це розмова з директором Корсунь-Шевченківського державного історико-культурного заповідника, кандидатом історичних наук Парасковією СТЕПЕНЬКІНОЮ.

— Офіційна дата завершення Корсунь-Шевченківської битви — 17 лютого 1944 року. Чи скінчилась вона тоді?

— Якщо говорити формально, — так. Офіційно 17 лютого вважається днем завершення наступальної операції. Як наслідок, ворога відкинули від Дніпра в середній його течії. Жорстокі бої в районі Корсунь-Шевченківського з 24 січня по 17 лютого 1944 року відволікли половину всіх німецьких танкових дивізій, що знаходились на Правобережній Україні. Це сприяло успішному наступу армій 1-го Українського фронту в напрямку Рівно-Луцький та військ 3-го і 4-го Українських фронтів у Нікопольсько-Криворізькій операціях.

Однак, за окремими бойовими донесеннями, бої тривали ще в ніч на 18 і зранку 18 лютого. Радянські частини добивали розрізнені групи ворога у Корсунь-Шевченківському та Лисянському районах.

У битви немає останніх сторінок. Вона живе у спогадах її свідків і учасників, у солдатських снах, у нових дослідженнях та знахідках.

ФАКТ

Після Корсунь-Шевченківської битви звання Героя Радянського Союзу отримали понад 100 воїнів. Серед них, зокрема, — тричі Герой Радянського Союзу Іван Кожедуб, двічі Герой Радянського Союзу Георгій Береговий, Герой Радянського Союзу, повний кавалер ордена Слави Іван Драченко.

— Парасковіє Яківно, чи залишились «білі плями», чи є сенс їх досліджувати?

— На жаль, «білі плями» залишаються. Та вони поступово зникають. Зокрема, лише 2010-го зібрано матеріали про корсунчан, мобілізованих до Червоної Армії після визволення району в лютому 1944-го.

Поповнились матеріали, зокрема, про родину Лисенків із села Бровахи, в якій десять синів воювали і всі повернулись додому.

Квітчанська сільська рада передала музею чотири ордени Вітчизняної війни II ступеня, якими були нагороджені земляки. Надійшли у фонди предмети зброї та спорядження радянських та німецьких солдатів. До речі, вони налічують майже 5800 експонатів.

У них зберігаються копії документів з Центрального архіву міністерства оборони Російської Федерації. Ми маємо також копії документів Інституту військової історії США щодо участі військ Вермахту і СС у Корсунь-Шевченківській битві. Цінними для науковців є спогади її учасників і очевидців.

Серед недостатньо досліджених вважаю бойові дії радянських військ на зовнішньому фронті, де було зосереджено близько 150 000 радянських воїнів. Станом на 31 січня 1944 року проти них воювало близько 110 000 фашистів.

Інша тема: безповоротні втрати. У корсунській землі знайшли вічний притулок 4976 воїнів 1-го та 2-го Українських фронтів. А скільки загинуло загалом?

— Можливо, не всі знають, що нинішній заповідник виріс з музею історії Корсунь-Шевченківської битви. З чого він починався і коли? Хто стояв біля витоків?

— Він створений у 1945 році. З 1994 року на правах науково-дослідного відділу входить до складу державного історико-культурного заповідника. У створенні музею активну участь взяли Павло Тичина, на той час Народний комісар освіти, Микола Бажан, Голова Ради Міністрів України. Фундатором музею ще 1944 року став український письменник Дмитро Бедзик.

Віталій ПРОШИН, журналіст.

Черкаська область.

Під час операції.

Фото з архіву «Голосу України».

Слово про Патріота

У передвесняні дні на дев'яностому році життя пішов у засвіти Маріян — Павло Коць — людина високих моральних почуттів, патріот, інтелігент, який присвятив своє життя слугуванню Україні. Людина глибоко віруюча, він усі відведені йому долею роки був милосердним християнином, творив добро, допомагав хворим, стражденним. Понад усе любив Україну, жив її радощами, болями, надіями. В останні роки переїхав із США і оселився в селі на Львівщині.

Маріяна Коця в Україні знали, поважали і любили. Він належав до того старшого покоління, яке в силу історичних обставин змушене було покинути рідну землю і шукало своє щастя в еміграції. Енергійний, ерудований, Маріян Коць у перші роки еміграції домігся свого, очолив експертний відділ на фабриці, а потім присвятив себе банківській справі, став віце-президентом українських кооперативів у США, виявив хист у видавничій діяльності.

Маріян Коць жив Україною і мріяв про неї завжди. Він серцем і душею був із своїм народом. І тоді, коли вдарили лихом чорнобильські дзвони, — відгукнувся, приймав у себе дітей чорнобильців, допомагав людям у біді, і тоді, коли із співробітниками НАН України почав готувати до друку Енциклопедію української музики. І тоді, коли йшов за покликом серця до українських шкіл, щедро даруючи їм інформативну техніку.

Свій організаторський талант Маріян Коць розгорнув багатовимірно на единій ниві, заснувавши «Видавництво Маріяна Коця». За його ініціативи, сприяння, за безпосередньої участі було випущено у світ понад сотню книг; у тому числі такі неординарні, як «Українські народні мелодії» Зиновія Лиська, двотомник Ю. Шевельова «Я — мене — мені», «Щоденник» А. Любченка, «Лесю Українку» П. Одарченка, «Marpa mundi» — збірник наукових праць на пошану Яр. Дашкевича. Він видавав і поширював твори В. Барки, якого знав близько, як Юрія Косача чи Докію Гуменну.

Маріян Коць широко сприйняв ідею повернення в Україну культурних цінностей, став у США експертом Національної комісії з цієї проблеми. Активно співпрацював із Фундацією О. Грищенка в Нью-Йорку з метою повернення спадщини видатного художника, ініціював передачу в музеї України багатьох творів, історичних, культурних пам'яток, архівів. Свою власну величезну бібліотеку і мистецьку збірку заповів Львівській науковій бібліотеці ім. В. Стефаника НАН України, і сьогодні багато творів з цієї колекції експонуються у відділі Антоновичів шанованої академічної бібліотеки.

Вічний син України, Він рівно, твердо ступав по обраному ним життєвому шляху, зберігаючи любов до свого народу і пошану до його світочів, поважаючи славетні українські традиції й поширюючи українську християнську віру. Держава його шанувала, відзначала сумлінну працю, шляхетні громадянські пориванння. Він з хвилюванням сприймав заслужені нагороди, відзнаки.

Зберігаємо у наших серцях вдячну пошану до Людини і любов до неї, несемо свій смуток, що, жаль, тримаємось його мудрих настанов і зобов'язуємось нести далі його переконання, віру і надію.

Хай святиться Його ім'я!

Земля Вам пухом, пане Маріяне!

Іван Дзюба, Іван ДРАЧ, Микола ЖУЛИНСЬКИЙ, Ірина та Ігор КАЛИНЦІ, Дмитро ПАВЛИЧКО, Валентина СТРІЛЬКО, Олександр ФЕДОРУК, Галина ЯРОВА, Андрій ЧЕБИКІН, Володимир ЧЕПЕЛИК.

Про зміну найменування та місцезнаходження Закритого акціонерного товариства «Українські радіосистеми» ТМ Beeline

З метою виконання вимог Закону України «Про акціонерні товариства» 01.04.2011 року Закрите акціонерне товариство «Українські радіосистеми» (далі - Компанія) змінило своє найменування на Приватне акціонерне товариство «Українські радіосистеми».

Найменування філій Компанії змінено відповідно:

Найменування філії

Дніпропетровська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Донецька філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Київська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Львівська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Одеська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Сімферопольська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Харківська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Івано-Франківська філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»
Запорізька філія Приватного акціонерного товариства «Українські радіосистеми»

Окрім того змінено адресу місцезнаходження Компанії на наступну: 04080, м. Київ, вул. Вікентія Хвойки, 15/15/6

Також інформуємо, що буде змінено номер свідоцтва Компанії про реєстрацію платника податку на додану вартість. Про новий номер свідоцтва про реєстрацію платника податку на додану вартість буде повідомлено додатково. Банківські реквізити змінено лише в частині найменування Компанії. Всі інші реквізити, зокрема код ЄДРПОУ Компанії, ідентифікаційні коди філій, індивідуальний податковий номер тощо залишаються без змін.

У разі виникнення питань, Ви зможете отримати необхідну інформацію завітавши до найближчого центру обслуговування абонентів, зателефонувавши за телефонним номером 466 або 0611 (дзвінки з телефонних номерів мережі «Beeline» не тарифікується) або на Інтернет-сайті: www.beeline.ua.

Просимо враховувати внесені зміни під час здійснення розрахунків та оформлення фінансово-господарських документів.

17.02.11 р. господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено провадження у справі № 10/7/2011 /5003 про визнання банкрутом ДП «Вінницький авіаційний завод - ВІАЗ» (м. Вінниця, вул. Чехова, 7, код 01128475, р/р № 26005279872001 ПАТ КБ «Приватбанк», МФО 302689).

Розпорядником майна призначено - арбітражного керуючого Кравченко Анастасію Ігорівну (м. Запоріжжя, вул. 40 років Рад. України, 39-А).

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 5004/453/11 від 30.03.2011 р. про порушення справи про банкрутство ТзОВ «Плюспідшипник», м. Луцьк, вул. Шота Руставелі, 13а/31, код 33075130.

Ліквідатором ТзОВ «Плюспідшипник» призначити Іщука Олександра Валерійовича (с. Зміїнець, вул. Вишнева, 20, ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства від 09.10.07 р. № 216-50-17/2963, серія АВ № 347250).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Ухвалою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, м-н Путятинський, 3/65) від 21.12.2010 р. порушено провадження у справі № 3/63-Б про банкрутство Сільськогосподарського приватного підприємства «Оріон» (12452, Житомирська область, Житомирський район, с. Кодня, вул. Калініна; код ЄДРПОУ 31106287; п/р 26009000014040, ПАТ «Індекс-Банк», м. Житомир, МФО 300614).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стефанюка Миколу Степановича (ліцензія серія АВ № 521533 від 06.07.2010 року), проживаючого: м. Житомир, пр-т Миру, б. 9, кв. 152.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 15.03.2011 року по справі № 26/5009/1004/11 Товариство з обмеженою відповідальністю «ІнтерСтрой Плюс» (ЄДРПОУ 34068014, 69071, м. Запоріжжя, вул. Чарівна, б. 127, прим. 111, р/р в Філії ЗРУ АТ «Банк «Фінанси та кредит» м. Запоріжжя, МФО 313731) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Мартиненко Наталію Михайлівну (Поштова адреса: 69006, п/в № 6, а/с № 3962, м. Запоріжжя).

Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця Хмельницьке шосе, 7) від 1.03.2011 року по справі № 10/162-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Світанок» (22436, Вінницька область, Калинівський район, с. Павлівка, вулиця Леніна, код ЄДРПОУ 03732376, розрахунковий рахунок 26001151183, МФО 380805, ВОД «Райффайзен Банк АВАЛЬ», м. Київ. Ліквідатором СТОВ «Світанок» призначено Бахура Руслана Миколайовича, м. Вінниця, вул. Келецька, 106/70, ліцензія АВ № 347348 від 27.12.2007 року.

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області по справі № 28/49 від 01.03.2011 року Фермерське господарство «Федис», 81100, м. Пустомити, вул. Сонячна, 15, Львівської області, код ЄДРПОУ № 20808164, визнано банкрутом відкрито ліквідаційну процедуру - ліквідатором призначено Марка А. Т. (ліцензія серія АВ № 158397 від 15.11.2006 року, 81100, Львівська обл., м. Пустомити, вул. Грушевського, 37/1).

Постановою Господарського суду Львівської області по справі № 5015/856/11 від 15.03.2011 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Лев Діджітел Консалтинг», 79026, м. Львів, вул. Сахарова, 43, Львівської області, код ЄДРПОУ № 35444536, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру - ліквідатором призначено Марка А. Т. (ліцензія серія АВ № 158397 від 15.11.2006 року, 81100, Львівська обл., м. Пустомити, вул. Грушевського, 37/1).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Рішенням позачергових Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрос, лтд» (Протокол № 24/03-11 від 24.03.2011 р.) вирішено припинити діяльність юридичної особи Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрос, лтд» (ідентифікаційний код 13469945; адреса місцезнаходження: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Рогальова, буд. 15А, офіс № 8) шляхом його ліквідації.

Ліквідатором ТОВ «Агрос, лтд» призначено Шевцова С. Л.

Претензії та вимоги кредиторів ТОВ «Агрос, лтд» приймати-муться ліквідатором протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення в порядку встановленому ст. 112 Цивільного кодексу України, ст.61 Господарського кодексу України з урахуванням вимог Закону України «Про господарські товариства» за поштовою адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Рогальова, буд. 15А, офіс 8 (місцезнаходження ліквідатора).

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 24.03.2011 р. по справі № Б-5023/1395/11 ТОВ "Інноваційна компанія "Енергомонтаж" (код 33901591, м. Харків, Пушкінський в'їзд, 7) визнано банкрутом, розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Докашенка Дмитра Віталійовича (ліц. АВ № 499002 від 17.11.09 р.; 62439, м. Люботин, вул. Одринська, 2, кв. 2). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 15.03.2011 р. по справі № 5023/1104/11 визнав банкрутом фізичну особу - підприємця Писаренко Наталію Вікторівну (адреса реєстрації: 63601, Харківська обл., Шевченківський район, смт. Шевченкове, вул. Піонерська, буд. 25, кв. 14, код 3064114261) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61058, Україна, м. Харків, а/с 8901, ліцензія АВ № 456379 від 26.02.2009 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з моменту публікації цього оголошення.

Южноукраїнський міський суд Миколаївської області викликає відповідача Денісенка Євгена Володимировича в судове засідання по цивільній справі за позовною заявою Денісенко Віри Юхимівни до Денісенка Євгена Володимировича про визнання права приватної власності. Засідання відбудеться 13 квітня 2011 року о 09 годині 30 хвилин за адресою: м. Южноукраїнськ, вул. Дружби народів, б. 3-А, зал судових засідань № 2.

У разі неявки в судове засідання відповідача справа розглядатиметься за його відсутності на підставі наявних матеріалів.

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 14.03.2011 р. по справі № 5004/364/11 визнав банкрутом приватне підприємство «Технополіс» (45000, Волинська обл., м. Ковель, вул. Грушевського, 100, код ЄДРПОУ 2716614799). Ліквідатором призначено Василюка Ігоря Миколайовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 347333 від 19.12.2007 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 17.01.2011 р. по справі № Б-39/159-10 визнав банкрутом фізичну особу - підприємця Омелянову Ірину Володимирівну (адреса реєстрації: 61089, м. Харків, вул. Щербакова, буд. 159, код 2560601064) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61058, Україна, м. Харків, а/с 8901, ліцензія АВ № 456379 від 26.02.2009 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів з моменту публікації цього оголошення.

Господарським судом Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) постановою від 24.03.2011 р. у справі № 42/152Б визнано банкрутом боржника Приватне підприємство «КОКС» (юридична адреса: 84100, Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Жовтневої Революції, буд. 16, код ЄДРПОУ 13515237, р/р № 26007301660200/980 у філії «Відділення ПАТ Промінвестбанк м. Слов'янськ Донецької області, МФО 334561) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пашкову Тетяну Юріївну (ліцензія серія АВ № 456350 від 05.02.2009 р., поштова адреса для кореспонденції: вул. Куйбишева, буд. 240, кв. 50, м. Донецьк, 83122).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення.

Звіт
про доходи та видатки
Соціалістичної партії України за 2010 рік

№ п/п	НАЗВА	Сума (тис. грн.)
	Надійшло коштів у 2010 році всього:	**7121,2**
	в т. ч.	
1.	Безповоротна фінансова допомога та добровільні пожертвування від членів та прихильників СПУ - громадян України	7121,2
2.	Пасивні доходи	0
3.	Інші доходи	0
	Профінансовані видатки СПУ у 2010 році всього:	**7186,1**
	в т. ч.	
1.	Витрати на утримання СПУ	5094,9
2.	Проведення благодійної діяльності	0
3.	Проведення просвітньої діяльності	761,3
4.	Витрати на інші потреби , що передбачені установчими документами	1329,9
5.	Інші витрати	0

Звіт
Соціалістичної партії України
про наявність майна станом на 01.01.2011 року

№ п/п	НАЗВА	Вартість (тис. грн.)
1.	Будівлі	4904,1
2.	Транспорт	1614,2
3.	Офісна техніка	717,7
4.	Меблі	197,2
5.	Інше майно	765,4
	Всього на суму:	8198,6

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., м-н Свободи, Харків, 61022) від 30 березня 2011 р. по справі 5023/1789/11 ФОП Лазуренка Олександра Васильовича, (ідент. № 2257414277, адреса: 63450, Харківська обл., Зміївський р-н, с. Таранівка, вул. 40 Років Жовтня, буд. 80) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клочка Олександра Миколайовича (ліцензія Держдепартаменту з питань банкрутства АВ № 470222 від 27.02.2010 р., код 2047500893, м. Харків, пр. Перемоги, 46, кв. 72).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 календарних днів від опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/Шаумяна, 4) від 10.03.2011 р. у справі № 26/248/10 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство "Автотранспортне підприємство № 12357" (71100, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Приазовська, 114, код ЄДРПОУ 03116915). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Смирнову Світлану Геннадіївну (ліцензія АВ № 499070 від 18.12.2009 р., 71112, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Червона, б. 44, кв. 1).

Відкрите акціонерне товариство «Український науково-дослідний інститут швейної промисловості» (код за ЄДРПОУ: 00311450, місцезнаходження: 03680, м. Київ, вул. Панаса Любченка, 15) повідомляє про своє припинення шляхом перетворення у товариство з додатковою відповідальністю. Вимоги кредиторів приймаються за місцезнаходженням Товариства до 05 червня 2011 року.

Постановами Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська 128):

Від 14.02.2011 р. по справі №5015/367/11 визнано банкрутом приватне підприємство "Шаріте - Броди" (ЄДРПОУ- 34311639, 80600, Львівська область, м. Броди вул.. Калліра, 1/22) та відкрито ліквідаційну процедуру ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сибаля Андрія Михайловича (ліцензія серії АБ №271779 від 14.04.2006 року адреса проживання м. Львів, вул. Садова 27/119.)

Від 22.02.2011 р. по справі №5015/368/11 визнано банкрутом Бродівський районний інформаційно-правовий центр неповносправних "Інфоцентр" (ЄДРПОУ- 33928328, 80600, Львівська область, м. Броди вул.. Калліра, 1/22) та відкрито ліквідаційну процедуру ліквідатором призначено арбітражного керуючого Качмарика Ярослава Михайловича (ліцензія серії АВ №547885 від 19.11.2010 року адреса проживання м. Львів, вул. Садова 23/20 кім. 1-3-4.)

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург /Річна, 29/11) від 01.03.2011 р. у справі № 5002-3/121-2011 відносно боржника Каштановського державного комунального госпрозрахункового підприємства ЖКГ Перовської сільської ради (юридична адреса: 97566, АР Крим, Сімферопольський район, с. Партизанське, вул. Ленінського Комсомолу, 1-Б; код ЄДРПОУ: 30535157) застосовано судову процедуру банкрутства — розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куц Ігоря Ярославовича, який має ліцензію арбітражного керуючого серії АВ № 307457 від 07.05.2007 р. та мешкає за адресою: 95494, м. Сімферополь, с. Комсомольське, вул. Советська, 10, кв. 69. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

Ухвалою господарського суду Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) від 28.08.2009 р. порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Рокитнянська паперова фабрика» та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Ухвалою господарського суду Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) від 21.10.2010 р. у справі № Б18/188-09/22 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Рокитнянська паперова фабрика» (09600, Київська область, смт. Рокитне, вул. Окружна, 4, ідентифікаційний код 35913542, поточний рахунок 26001300004072 в ЧФ ПАТ КБ «Промекономбанк», МФО 354875, код ЄДРПОУ 35013542).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Борейко Олену Миколаївну (18000, м. Черкаси, вул. Хоменка, б. 22, кв. 63, ідентифікаційний номер 2539002142, (Ліцензія серії 347229, видана Державним департаментом з питань банкрутства 03.10.2007 р., телефон (067) 992-55-94).

Конкурсні кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

ОГОЛОШЕННЯ

Про зміну найменування, банківських реквізитів та номеру свідоцтва про реєстрацію платника податку на додану вартість ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.»

З метою виконання вимог Закону України «Про акціонерні товариства» Закрите акціонерне товариство «Київстар Дж.Ес.Ем.» (далі - Компанія) змінило своє найменування на Приватне акціонерне товариство «Київстар» (код ЄДРПОУ 21673832, місцезнаходження 03110, м. Київ, просп. Червонозоряний, буд. 51, скорочене найменування ПрАТ «Київстар»).

У зв'язку з цим 31.03.2011 року змінено номер свідоцтва Компанії про реєстрацію платника податку на додану вартість. Новий номер свідоцтва платника ПДВ 100330196.

Змінено також банківські реквізити:
Приватне акціонерне товариство «Київстар»
код ЄДРПОУ 21673832;
Поточний рахунок № 26005325079000;
Банк: АТ «УкрСиббанк»;
МФО 351005;
Поточний рахунок № 26008010065101;
Банк: ПАТ «Альфа-Банк»;
МФО 300346;
Поточний рахунок № 26004042680l
Банк: ПАТ КБ «ЄВРОБАНК»;
МФО 380355;
ІПН 216738326059.

Окрім того змінено найменування філій, їх банківські реквізити та деякі юридичні адреси філій:

Найменування філії	Банківські реквізити	Юридична адреса філії
Київська філія Приватного акціонерного товариства «Київстар»	Київська філія ПрАТ «Київстар» код ЄДРПОУ 36854338; Поточний рахунок № 26009325028400; Банк: АТ «УкрСиббанк»; МФО 351005; Поточний рахунок № 26007011123902; Банк: ПАТ «Альфа-Банк»; МФО 300346; ІПН 216738326059.	03141, м. Київ, вул. Солом'янська, буд. 34-А
Львівська філія Приватного акціонерного товариства «Київстар»	Львівська філія ПрАТ «Київстар» код ЄДРПОУ 25546088; Поточний рахунок № 26005324737600; Банк: АТ «УкрСиббанк»; МФО 351005; Поточний рахунок № 26004011158602; Банк: ПАТ «Альфа-Банк»; МФО 300346; ІПН 216738326059.	79007, м. Львів, вул. Генерала Грекова, буд. 3 ЗМІНЕНО
Дніпропетровська філія Приватного акціонерного товариства «Київстар»	Дніпропетровська філія ПрАТ «Київстар» код ЄДРПОУ 25017674; Поточний рахунок № 26005324795200; Банк: АТ «УкрСиббанк»; МФО 351005; Поточний рахунок № 26001010125101; Банк: ПАТ «Альфа-Банк»; МФО 300346; ІПН 216738326059.	49050, м. Дніпропетровськ, просп. Гагаріна, буд. 103А
Харківська філія Приватного акціонерного товариства «Київстар»	Харківська філія ПрАТ «Київстар» код ЄДРПОУ 25182114; Поточний рахунок № 26005324674600; Банк: АТ «УкрСиббанк»; МФО 351005; Поточний рахунок № 26004010136001; Банк: ПАТ «Альфа-Банк»; МФО 300346; ІПН 216738326059.	61058, м. Харків, вул. Ромена Роллана, буд. 12
Одеська філія Приватного акціонерного товариства «Київстар»	Одеська філія ПрАТ «Київстар» код ЄДРПОУ 25044056; Поточний рахунок № 26008324794800; Банк: АТ «УкрСиббанк»; МФО 351005; Поточний рахунок № 26000010264201; Банк: ПАТ «Альфа-Банк»; МФО 300346; ІПН 216738326059.	65005, м. Одеса, вул. Бугаївська, буд. 3 ЗМІНЕНО
Кримська філія Приватного акціонерного товариства «Київстар»	Кримська філія ПрАТ «Київстар» код ЄДРПОУ 23666411; Поточний рахунок № 26008324819600; Банк: АТ «УкрСиббанк»; МФО 351005; Поточний рахунок № 26000011163602; Банк: ПАТ «Альфа-Банк»; МФО 300346; ІПН 216738326059.	95051, м. Сімферополь, вул. Калініна/Крейзера, буд. 13/20 ЗМІНЕНО

Інші реквізити, зокрема код ЄДРПОУ Компанії, ідентифікаційні коди філій, індивідуальний податковий номер тощо залишаються без змін.

У разі виникнення питань, можна отримати необхідну інформацію на інтернет-сайті: www.kyivstar.ua, зателефонувавши за номером 466 (дзвінки з номерів мережі Київстар не тарифікуються) або (044) 466 0 466 (дзвінки з номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів рухомого (мобільного) зв'язку оплачуються згідно з діючими тарифами) чи завітавши до найближчого Центру обслуговування абонентів.

Просимо враховувати внесені зміни під час здійснення розрахунків та оформлення інших документів.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

Оголошує прийом слухачів на навчання

до Національної академії (м.Київ) за спеціальностями:

Державне управління *(денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)*
Управління суспільним розвитком *(заочна, заочно-дистанційна форми навчання)*
Державне управління у сфері національної безпеки *(денна, заочна форми навчання)*
Державне управління у сфері освіти *(денна, заочна форми навчання)*
Державне управління у сфері охорони здоров'я *(денна, заочна форми навчання)*
Публічна політика та управління *(денна, заочна форми навчання)*
Публічне адміністрування *(денна, вечірньо-заочна, заочна форми навчання)*
Місцеве самоврядування *(денна, заочна форми навчання)*
Регіональне управління *(денна, заочна форми навчання)*
Електронне урядування *(денна, заочна форми навчання)*
Парламентаризм та парламентська діяльність *(денна, заочна форми навчання)*

до Дніпропетровського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

Державне управління *(денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)*
Публічне адміністрування *(денна форма навчання)*

до Львівського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

Державне управління *(денна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)*
Публічне адміністрування *(денна, заочна форми навчання)*

до Одеського регіонального інституту державного управління за спеціальністю:

Державне управління *(денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)*
Публічне адміністрування *(денна, заочна форми навчання)*

до Харківського регіонального інституту державного управління за спеціальностями:

Державне управління *(денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)*
Публічне адміністрування *(денна, заочна форми навчання)*

Термін навчання за денною формою - 18 місяців, за вечірньо-заочною, заочною та заочно-дистанційною - 30 місяців. На навчання приймаються громадяни України, які мають повну вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра).

Прийом на навчання здійснюється відповідно до Закону України "Про вищу освіту" та за умовами, визначеними Положенням про прийом слухачів до Національної академії державного управління при Президентові України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 468 із змінами.

Документи подаються особисто до приймальної комісії Національної академії (м. Київ) з 11 квітня до 6 червня 2011 року, до регіональних інститутів державного управління - з 11 квітня до 9 червня 2011 року.

Вступні екзамени проводяться з 15 по 25 червня 2011 року.
Зарахування - до 10 липня.
Початок занять з 1 вересня.

Приймальна комісія Національної академії та її регіональних інститутів державного управління працює щодня, крім неділі, з 9 до 18 години (у суботу з 10 до 16 години) за адресами:

Національна академія (м.Київ)
03057, м. Київ, вул. Ежена Потьє, 20, тел.: (044)455-69-02. www.academy.gov.ua

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29, тел.: (056)745-52-41, (056)794-58-06. www.dbuapa.dp.ua

Львівський регіональний інститут державного управління
79491, м. Львів, смт Брюховичі, вул. Сухомлинського, 16, тел.: (032)244-81-12. www.lvivacademy.com

Одеський регіональний інститут державного управління
65009, м. Одеса, вул. Генуезька, 22, тел.: (048)729-76-11, (048)729-76-12. www.oridu.odessa.ua

Харківський регіональний інститут державного управління
61050, м. Харків, Московський проспект, 75, тел.: (057)732-65-05. www.kbuapa.kharkov.ua

Ліцензії МОН України: від 9.10.2009 року (серія АВ № 482941); від 9.08.2010 року (серія АВ № 529299).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР". На аукціон для продажу виставляються активи ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР", які не використовуються у виробничої діяльності підприємства, а саме: 1. Сукупність будівель та споруд, обладнання та МШП (будівля виробничого корпусу, будівля фінського складу, будівлі КПП, замощення, огородження тощо), яка розташована за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Леніна, 2, початкова ціна продажу - 1 758 921,62грн. без ПДВ, гарантійний внесок -175892,17грн. 2. Будівля КПП (побудоване господар. засобом) та майданчик з асфальтовим покриттям (площа - 265кв. м.), які розташовані за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Леніна, 2, початкова ціна продажу - 29 965грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2996,50грн. 3. Будівля дільниці №4, яка розташована за адресою: Донецька область, м. Кіровське, вул. Шахтарська, 2, 1953р. зі зниженням початкової ціни продажу на 50% - 65061,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 6506,10грн. 4. Будівля складу допоміжних матеріалів, яка розташована за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Леніна 2 зі зниженням початкової ціни продажу на 50% - 42 069,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4206,90грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00 28 квітня 2011р. Аукціон відбудеться 06 травня 2011р. об 11-00год. на Донецької філії товарної біржі "ИННЭКС" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5, тобто після 30 календарних днів з дати публікації інформації у газеті "Голос України". Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ВАТ "Дніпровський машинобудівний завод" оголошує про проведення аукціону з продажу наступного майна: Лот 1 - Дитячий оздоровчий табір "Сонячний берег" заг. площею 8792,3 кв. м., до складу входять: прохідна, літ. А; обідений зал з підвалом, літ. Б; кухонний блок, літ. В; адміністративно - приймальний корпус, літ. Г; спальний будинок з верандою, літ. Є; їдальня, літ. Е; їдальня, літ. Ж; спальний корпус, літ. З; кінотеатр літній, літ. І; спальний корпус, літ. Й; навіс, літ. К; душ, літ. Л; вбиральня, літ. М; гуртожиток для персоналу, літ. Н; гуртожиток, літ. О; будівля артезіанської свердловини, літ. П; насосна с прибудовою, літ. Р,р; дизельна, літ.С; душ, літ. Т; хлібний блок, літ. У; склад, літ. Ф, ф; склад, літ. Х; склад, літ. Ц; сміттєзбирач, літ.Ч; сторожка, літ. Ш; господарський корпус, літ. Щ; спальний будинок з верандою, літ. Ю; спальний будинок, літ. Я; спальний будинок, літ. І; трансформаторна, літ. ІІ; мощення, літ.ІІІ; споруди 1-75, розташований за адресою: Херсонська обл., Генічеський р., с.Стрілкове, вул.. Берегова, буд.25 на земельній ділянці площею 8,6052 га. Початкова вартість лоту складає: 3906970,00 грн., у т.ч. ПДВ. Умови продажу: переможець аукціону зобов'язаний укласти з продавцем договір купівлі-продажу земельної ділянки площею 8,6052га розташованої за адресою Херсонська обл., Генічеський р., с.Стрілкове, вул.. Берегова, буд.25 за оціночною вартістю 4375230,00 грн., у т.ч. ПДВ. Аукціон відбудеться 27.04.2011р. о 9.00 на ТБ "Альянс" за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16. Заявки приймаються за місцезнаходженням біржі. З майном можна ознайомитися з понеділка по п'ятницю, з 9.00 до 15.00 за місцем його знаходження. Для подання заявки учасник повинен сплатити реєстр. внесок у розмірі 17.00 грн., а також гарантійний внесок - 10% від початкової вартості лоту на р/р ТБ "Альянс" (код код ЄДРПОУ 30010264, р/р 26508000110684 в Укрексімбанку, МФО 305675). Кінцевий строк приймання заявок 22.04.2011р. до 16.00. Контактні телефони організатора аукціону: (056) 7215920.

---

1. Замовник торгів: Закрите акціонерне товариство «Білоцерківська теплоелектроцентраль», код ЄДРПОУ 30664834.

1.1. Поштова адреса замовника: 09114, вул. П. Запорожця, 361, м. Біла Церква, Київська обл.

1.2. Контактні: телефон (04563) 7-76-75, факс (04563) 7-71-86.

2. Інформація про предмет закупівлі: виконання робіт з поточного ремонту котла парового типу БКЗ-320-140 ГМ ст. № 3.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
09114, вул. П. Запорожця, 361, м. Біла Церква, Київська обл., кабінет заступника директора з зовнішніх зв'язків, 3-й поверх адміністративного корпусу. Тендерна документація буде направлена поштою, факсом або безпосередньо виконавцю (за його бажанням) протягом трьох днів після отримання факсом запиту про бажання участі у відкритих торгах за вищенаведеною адресою.

4. Додаткова інформація: строк для подання тендерних пропозицій 20 діб з дня оприлюднення оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 19.07.2010 р. по справі № Б-39/68-10 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Солонар Олену Василівну (адреса реєстрації: 61093, м. Харків, вул. Іллінська, 61, кв. 265, код 2745721949).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61195, м. Харків, вул. Ужвій Наталі, б. 96, кв. 68, ліцензія АВ № 456379 від 26.02.2009 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 40 днів з моменту публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 29.11.2010 р. по справі № Б-39/161-10 визнав банкрутом фізичну особу - підприємця Мительського Андрія Леонідовича (адреса реєстрації: 61003, м. Харків, вул. Сумська, буд. 7, кв. 34, код 2743401852) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61058, Україна, м. Харків, а/с 8901, ліцензія АВ № 456379 від 26.02.2009 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів з моменту публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 17.01.2011 р. по справі № Б-39/212-10 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Мільохіну Владиславу Анатоліївну (адреса реєстрації: 61002 м. Харків, вул. Мироносицька, 99, кв. 145, код 2458618928) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61058, Україна, м. Харків, а/с 8901, ліцензія АВ № 456379 від 26.02.2009 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 40 днів з моменту публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) Постановою від 02.03.2011 р. по справі № 5023/702/11 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Мартиненко Ольгу Євгеніївну (адреса реєстрації: 61003, м. Харків, пров. Лопатинський, буд. 13, кв. 16, код 2513917846) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61058, Україна, м. Харків, а/с 8901, ліцензія АВ №456379 від 26.02.2009 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 40 днів з моменту публікації цього оголошення.

У зв'язку з повторним проведенням о 10-00 18.04.2011 р.

аукціону з продажу майна ВАТ КБ «Національний стандарт», Українська універсальна біржа «Капітал» продовжує прийом заявок на аукціон. Перелік майна та умови участі в аукціоні опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр» від 01.03.2011 р. залишились незмінними. Змінення вартості здійснюється власником майна в порядку визначеному чинним законодавством України.

Додаткову інформацію щодо аукціону можна отримати за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44, офіс 6, та за телефонами: (044) 569-59-21, 569-59-22.

Розпорядок роботи: понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

СПОРТ

№ 61 (5061) ВІВТОРОК, 5 КВІТНЯ 2011

Сьогодні в Україні переважно хмарно, місцями пройде дощ. Вітер південно-східний, південно-західний, 5—10 м/с, пориви 15—20 м/с. Температура вночі 0—8 градусів тепла, вдень 9—17, у східних областях 5—13 тепла, у південному регіоні до 20 градусів вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 КВІТНЯ

■ **1568.** Народився Папа Римський Урбан VIII, який віддав до суду інквізиції Галілео Галілея та Томмазо Кампанеллу. ■ **1710.** Пилип Орлик у м. Бендери підписав «Статут Війська Запорізького». ■ **1882.** Народився В'ячеслав Липинський, український історик і публіцист. ■ **1913.** Нільс Бор завершив статтю «Про будову атомів і молекул», що дала початок квантовій теорії. ■ **1961.** Президент США Джон Кеннеді санкціонував початок військової операції проти Куби. ■ **1994.** Помер Курт Кобейн, американський рок-музикант.

Новосілля у жовтні

Восени нинішнього року на стадіонах, які нині будують до Євро-2012 у Львові та Києві, відбудуться перші поєдинки. Про це в інтерв'ю одному з телеканалів заявив президент ФФУ Григорій Суркіс. «Можу запевнити, що в жовтні у Києві та Львові ми проведемо перші тестові поєдинки», — сказав він.

Четвертий день — він найславніший

Боротьба. Дортмунд (Німеччина). Чемпіонат Європи. Жіноча збірна Україна посіла перше місце у загальнокомандному заліку. Це сталося завдяки дуже вдалому виступу наших дам у четвертий день чемпіонату.

Золоті медалі здобули Юлія Остапчук (у ваговій категорії до 63 кг) і Катерина Бурмістрова (до 72 кг). Срібної нагороди удостоєна Аліна Махиня (до 67 кг), бронзової — Ганна Василенко (до 59 кг.)

Отже, українські борчині з трьома золотими, двома срібними та бронзовою медалями випередили команди Азербайджану (3,0,1), Швеції (1,0,0) та Румунії (0,2,1).

Дортмундський борцівський фестиваль продовжили представники греко-римського боротьби. І тут українці не пасли задніх. На чемпіонаті Європи вони здобули дві медалі. Василь Рачиба став чемпіоном у ваговій категорії до 84 кг. У фіналі українець переміг росіянина Алана Хугаєва — 0:1, 2:0, 1:0.

Інший наш атлет — Вюгар Рагімов — виборов «срібло» у ваговій категорії до 55 кг.

Грають наші суперники

Футбол. Іспанія. «Вільярреал» — «Барселона». 0:1. Гол: Піке, 67. **«Барселона»:** Вальдес, Алвеш, Піке, Адріано, Маскерано, Бускетс, Алькантара, Кейта (Мессі, 53), Афеллай (Джонатан, 84), Іньєста, Вілья (Боян, 71).

Португалія. «Бейра Мар» (Авейру) — «Брага». 1:2. Голи: Тату, 40 — Жейме, 68 (у власні ворота), Мейонг, 70. **«Брага»:** Артур, Мігель Гарсія, Кака, Пауло, Силвіу, Алан, Ванділью (Куштодіу, 46), Угу Віана (Мейонг, 65), Укра (Моссоро, 53), Ліма, Паулу Сезар.

Покарані за... тріумвірат

Федерація футболу Боснії і Герцеговини (FFBH/NSBiH) позбавлена членства у ФІФА й УЄФА. Керівники європейського і світового футболу вимагали призначення єдиного президента федерації футболу до першого квітня 2011 року. Нині організацією керують три президенти, що представляють інтереси різних національностей країни — сербів, боснійців і хорватів.

Тепер місцеві клуби і збірна цієї країни не мають права брати участь в міжнародних турнірах. При цьому ФІФА й УЄФА зазначають, що готові обговорити з FFBH/NSBiH ситуацію, щоб Боснія і Герцеговина «якнайскоріше повернулася до футбольної спільноти».

Сторінку підготував Володимир ФРАНКОВИЧ.

Донецький успіх дарує надію

Хокей. Донецьк. Палац «Дружба». Чемпіонат світу серед юніорів (U-18). Дивізіон II. Група В. 5-й ігровий день, 2 квітня.

Іспанія — Китай. 4:2 (0:0, 3:0, 1: 2). Нідерланди — Бельгія. 9:2 (1:0, 3:2, 5:0).

Україна — Литва. 6:2 (1:0, 3:1, 2:1). Шайби у переможців закинули: Істомінов — 2, Карпенко, Падакін, Янишевський — 2.

1. Україна — 15 очок (шайби — 51—7). 2. Нідерланди — 11 (19—11). 3. Литва — 9 (44—15). 4. Іспанія — 7 (19—21). 5. Китай — 3 (13—47). 6. Бельгія — 0 (6—44).

Справді щасливим виявився донецький лід для наших юніорів, котрі, мов на одному подиху, виграли цей турнір. Перевага підопічних Олександра Годинюка була незаперечною — п'ять перемог у п'яти зустрічах із фантастичною різницею закинутих і пропущених шайб!

Збірна України виступала в такому складі: **воротарі** — Павло Ячник («Сокіл», Київ), Данило Єлисеєв («Білий Барс», Бориспільський район); **оборонці** — Антон Дикий, Всеволод Толстушко, Андрій Ляшок, Артем Євсейчик (усі — «Сокіл»), Данило Скрипець, Валентин Сірченко (обидва — «Хімік», Росія, Воскресенськ); **нападники** — Олексій Янишевський, Віктор Захаров, Дмитро Воропаєв, Андрій Істомінов, Севастьян Карпенко, Ігор Микулко (усі — «Сокіл»), Максим Мартишко, Сергій Кузьмик (обидва — «Білий Барс»), Павло Падакін, Володимир Чердак (обидва — «Хімік»), Руслан Ромащенко («Ворони», Суми), Дмитро Черниденко («Одінцово», Росія).

Про тренера Олександра Годинюка, котрий свого часу виступав за «Сокіл», клуби НХЛ і збірну України, ми вже згадували. Допомагає йому в роботі Микола Майко — також вихованець київського «Сокола».

Отже, путівка до першого дивізіону, що нам дуже приємно, дісталася українцям. Сподіватимемося, що збірна України **(на знімку)** прогресуватиме і надалі. Та зробити це буде непросто. Колись і молодіжна, і юніорська команди нашої країни виступали навіть в елітному дивізіоні. І не одного разу. Але, бачите, де опинилися юніори. Тому їхній донецький успіх дарує нам надію. Повторюємо, дуже важко крокувати вгору. Але ще складніше втриматися на досягнутій висоті.

Фото з сайта чемпіонату.

Репетиції перед євроіспитами

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 23-й тур.

1 квітня. «Іллічівець» — «Шахтар». 1:3. 10 500 глядачів. **Рефері** — Годулян (Одеса). **Голи:** Будківський, 57 — Срна, 19, Адріано, 53, Коста, 90+4.

2 квітня. «Оболонь» — «Арсенал». 1:1. 4 500 глядачів. **Рефері** — Деревинський (Київ). **Голи:** Борис Баранець, 60 — Аржанов, 90+1.

«Таврія» — «Зоря». 0:0. 5 200 глядачів. **Рефері** — Іванов (Донецьк).

«Динамо» — «Кривбас». 3:0. 9 500 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Ярмоленко, 18, Єременко, 35, Гусєв, 83.

«Металург» (Донецьк) — «Дніпро». 3:2. 4 100 глядачів. **Рефері** — Покидько (Полтава). **Голи:** Іванко, 14, Аделей, 75, Соарес, 90+1 — Назаренко, 2, 72 (п).

3 квітня. «Волинь» — «Карпати». 0:3. 11 200 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Голи:** Кожанов, 3, 33, Худоб'як, 59.

«Металіст» — «Металург» (Запоріжжя). 3:0. 28 658 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Голи:** Тайсон, 48, 55, Шелаєв, 90+2.

«Ворскла» — «Севастополь». 4:0. 4 000 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Голи:** Янузі, 31, 65, Кулаков, 58, Сачко, 70.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**20**	**1**	**2**	**46—9**	**61**
2. «Динамо»	**15**	**4**	**4**	**42—18**	**49**
3. «Металіст»	**13**	**5**	**5**	**43—21**	**44**
4. «Дніпро»	11	7	5	34—18	40
5. «Карпати»	11	6	6	31—23	39
6. «Арсенал»	8	7	8	28—28	31
7. «Таврія»	7	8	8	36—36	29
8. «Металург» Д	8	5	10	26—34	29
9. «Волинь»	8	5	10	20—31	29
10. «Ворскла»	7	7	9	29—25	28
11. «Зоря»	6	9	8	26—30	27
12. «Оболонь»	7	6	10	20—28	27
13. «Іллічівець»	5	7	11	34—53	22
14. «Кривбас»	3	11	9	21—34	20
15. «Севастополь»	**4**	**5**	**14**	**15—39**	**17**
16. «Металург» Зп	**2**	**5**	**16**	**10—34**	**11**

Бомбардири: Селезньов («Дніпро») — 13 м'ячів, Ідахор («Таврія») — 11, Девич («Металіст»), Ярмоленко («Динамо») — по 10.

Перед завтрашнім відповідальним іспитом на «Камп Ноу» в Барселоні (першим матчем 1\4 фіналу Ліги чемпіонів) лідер чемпіонату України провів генеральну репетицію в Маріуполі. Після матчу проти «Іллічівця» тренер донецького «Шахтаря» **Мірча Луческу** сказав:

— У мене склалося враження, що наші футболісти, як не крути, подумки були вже в столиці Каталонії. Звичайно, важливо, що ми завоювали три очки і зберегли дистанцію від переслідувача. А до зустрічі із «Барселоною» вестимо спеціальну підготовку.

Якщо говорити про сам матч у Маріуполі, то не можу сказати, що дуже задоволений ним. Очікував більш агресивної гри наших виконавців. У принципі, ми контролювали м'яч і диктували умови супернику, створили досить багато гольових моментів, але і в «Іллічівця» було кілька небезпечних контратак, які могли завершитися голами.

Завтра ми починаємо готуватися до «Барселони». Там буде зовсім інша гра і, напевно, самовіддача.

То було в п'ятницю, а в неділю «Шахтар» вилетів до Іспанії на «побачення» із «Барселоною». Луческу взяв на нього таких гравців: **воротарі** — П'ятов, Тетенко, Худжамов; **оборонці** — Іщенко, Кривцов, Кучер, Ракицький, Рац, Чигринський, Чижов, Шевчук; **півоборонці** — Вілліан, Віценець, Гай, Жадсон, Кобін, Коста, Мхітарян, Степаненко, Срна, Тейшейра, Фернандіньо, Гюбшман; **нападники** — Адріано, Едуардо.

Післязавтра і на динамівців на своєму стадіоні чекає серйозне випробування — поєдинок 1/4 Ліги Європи проти «Браги».

Фото Євгенії ПЕРУЦЬКОЇ.

Олег Гусєв забив третій м'яч у ворота «Кривбаса».

Кияни добре потренувалися на «Кривбасі», в підсумку переконливо переігравши його.

Зрозуміло, що матч чемпіонату України проти одного з аутсайдерів ні в яке порівняння не йде із майбутньою зустріччю проти португальського клубу. Це зазначив і тренер «Динамо» **Юрій Сьомін**. Нас, звичайно, цікавила його оцінка дій підопічних у поєдинку туру.

— Завжди виникають складнощі після повернення гравців зі збірних, — сказав Юрій Павлович. — Але в матчі з «Кривбасом» нам вдавалося чимало. Ми забили гарні м'ячі. Одне слово, динамівські футболісти серйозно поставилися до суперника, тому матч вдався.

— Чи готовий зіграти проти «Браги» Михалик?

— Тарас уже близький до того, щоб грати.

— А діями Хачериді, Гармаша, Кравця ви задоволені?

— Так, вони зіграли успішно, я задоволений.

— Ви навмисне не робили докорінних змін, маючи на меті відновлення ігрових зв'язків?

— Звичайно. Хоча тому ж Ярмоленку, котрий зіграв і за національну, і за молодіжну збірні, можна було б надати відпочинок. З іншого боку, всі футболісти високого рівня грають саме у такому режимі.

— Що з Шовковським, котрого не було навіть серед запасних?

— У нього піднялася температура. Погано, звичайно. Але можна порадити за Коваля, котрий діяв добре.

— А що з Шевченком?

— Сьогодні він тренувався індивідуально. Що буде далі? Побачимо.

...Серед решти матчів туру, мабуть, варто відзначити поразку «Дніпра» в Донецьку від «Металурга». Хоча дніпряни двічі вели перед, але так і не втримали переваги. Заслуговує на увагу перемога з великим рахунком «Ворскли» над «Севастополем». У тому поєдинку два м'ячі на власний рахунок записав албанський форвард полтавчан Янузі. Також «дублями» відзначилися: Кожанов («Карпати»), Тайсон («Металіст») і Назаренко («Дніпро»).

Над номером працювали: Володимир КОРОЛЮК, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Галина КВІТКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19721

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

